Goldziher 75

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

1.) Ibn Hazm Gamharat al ansab (Ms. Roc. Catenati) 2 db
(~~Ostrac.~~) Kézirattelem of. tévesen

2.) Infirmus

3.) Szovátai vonatkozó okl.

~~4.) Allwart Poems of Jahiliyeh~~

4.) Eddjebek

5.) Szavak

6.) Tamsul + erne hawk

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA.

Gazdalica.

~~Nagyságos~~
Méltóságos

BUDAPEST
912 APR. 28 N 9
VII 53

Goldziher Ignácz úrnak,

a M. Tud. Akadémia tagjának.

Hivatalból.

Portómentes.

Budapest

VII., Holló-utcza 4.

Gal

Lata'if al-minan I 126.

Rechtfertigung der Gährten Sufis

ليس في الامكان
ابدع مما كان

von Sa'ban

Al-ad'ni - Al-a'lani

وقد رأيت (مقولة) مؤلفة للشيخ ابرهام الادب
البقاعي في اوايل ق الكلام عن الغزالي وكلام ابرهيم
حول هذا المعنى

1. Exemplar aus Frankfurt

ليس في الامكان

Ibn el-Merzjiq, Subḥ al-A'sh II 42 (2. XXI (7)):

فالى هذا يلوح الزمخشري (daß gut notwendig das Gute schaffen muß, und da Gott das nicht schaffen konnte)

وما في الانزعة سبق اليها ضلال الفلاسفة ومن ثم يقولون ليس في الامكان اكمل من هذا العالم لانه لو كان في القدرة اكمل منه واحسن ثم لم يخلقه الله تعالى لكان ~~بخيلا~~ بخلا ينافي الجود او عجزا ينافي القدرة حتى اتبعهم في ذلك من لا نسميه من اهل الملة (غزالي) عفا الله عنه ان كان هذا مما يدخل تحت ذيل العفو

Keine Belegstelle für Gazâ'ir لبس في الامكان الا كما بدا

Ibrîb aus Sarhûdî, Bruch. II 174 u. 7.

وليس في الامكان احسن
منه ولا اتمّ ولا اكمل منه

Mya TP 247,5

Tāfiʿī, Marhami
d. Ross 17

NYOMTAT

Drosen ed. Seybold 79,2

Catalog Houtsma² 464 (4)

De Boer, Gesch. d. Phil. 124

Citat aus Ibn ʿArabī, in einer Karte von Asin d/q 15 Mai 1902

Ithâf IX 430 (530)

كتاب التوكّل: بيان حقيقة التوحيد

Ihyā IV 183, 19-30 (Asin, Ghazālī 312-318)
65, 3 I 65, 10 mit III 14, 10

Ibn Sīnā III 125, 10

فان الحكماء الربانيون (sic) قالوا لا يجوز
ولا يمكن احكم من هذا ولا اتقن
منه

ص ١٠٣ ل

ليس في الإمكان

Horowitz, Ewflam — Kalam

28

Jbn Ḥazm IV

192 Die Menschen und Ausnahme einiger mit Namen Genannter wegen

ان الله عز وجل

~~لا يقدر البتة~~ عاليس في قوته

احسن مما فعل بنا وان هذا

الذي فعل/ منتهى هو طاقته

وآخر قدرته التي لا يمكنه ولا
يقدر على أكثر

تعجيز مجرد من Otage
للباري ووصفوه بالنقص

Joh. Hallerii Chaperii s. Hirsfeld 348, 15

ان الله تعالى يعطي كل مادة احسن ما يمكنه قبوله من
التصور والحكمة

Debatten über [illegible] des Ghazālī

Fat. hadīṯ 91a, 41

dem Sendschreiben von Samuel Saportas

In ~~einer polemischen von Abraham Ben Maimuni geschriebenen Sendschreiben~~ zur Vertheidigung der Philosophie des Maim. (Kl. Schr. V 14) wird der talmudische Spruch, Chulin 60a

לא יצא בן חורין ... בן גרים

so erklärt: לא הצד היוצא יפה לוגל הצד הבריאה הבריאה

More II 14. über Meinung des Aristoteles. (Munk II 119)

الطبيعة حكيمة ولا تفعل شيئا عبثا وانها تفعل كل شئ
على اكمل ما يمكن فيه فقالوا من ذلك هذا الموجود
هو اكمل ما يكون وليس بعده من غاية

Avicenna. S. einen Brief L. Gauthier's vom Juli 1901
Angegeben in Ibn Hazm II.

In كتاب الاملاء في اشكالات الاحياء

SMI 192/4

ومعنى بان ليس في الامكان
ابدع من صورة هذا العالم ولا احسن ترتيبا
ولا اكمل صنعا ولو كان ادّخره مع القدرة
كان ذلك بخلا ينافي الكرم الالهي
u.s.w.

In der Aufzählung der Werke bei Dhahabi I 31 unten
wird dieses Traktat erwähnt (wenn dasselbe!)

الانتصار لما في الاحياء من الاسرار

Fabrasi. 38 oben. wird der قدماء الفلاسفة Sitten, der
und Nazzam zitiert.

بان الجواد لا يجوز ان يدّخر شيئا لا يفعله فما ابدعه واوجده
هو المقدور ولو كان في علمه ومقدوره ما هو احسن واكمل منه
ابدعه نظما وترتيبا وصلاحا لفعل

Ibn Hazm IV 192

der Mu'tazilit

ابو سهل بشر بن عمير

(von Geburt Sklavenhändler) lehrte:

الله عز وجل ليس في قوته احسن مما
فعل بنا وان هذا الذي فعل هو منتهى طاقته
وآخر قدرته التي لا يمكنه ولا يقدر على
اكثر

Ibn Hazm sagt:

هذا تعجيز مجرد
للباري تعالى ووصف له بالنقص

Ebenso lehrt Abu-l-Hudaiḏ al-ʿAllāf:

ان الله تعالى لا يقدر آخرا ولقدرته نهاية لا خرج الى الفعل لم يقدر الله تعالى بعد
ذلك على شيء اصلا ولا على خلق ذرة فما فوقها ولا احياء بعوضة
ميتة ولا على تحريك ورقة فما فوقها ولا على ان يفعل شيئا اصلا

einige

Ähnlich 74 sind die Vertheidigungen des

Ghazâlî, den Sahas الاشكال في ليس [illegible]

gestellt.

Suyûtî, Hasrûr Hat. II 11

تشبيه

Amin no. 148

ليس في الامكان ابدع مما كان

(? الكلمة)

Ikhwân ṣafâ 3, 126, 1

فان قيل لِمَ خلق على هذه الصورة التي عليها الآن
ولم يخلقه على صورة غيرها فيقال لعلمه ان هذه
الصورة احكم واتقن ففعل كما علم ليكون فعله
موافقا لعلمه

Nazzâm, Sahrastânî 38, 1

Šahrast. 55, 4 v.u. Ǧubbāʾiyya und Bahšamiyya:

ولا يقال انه تعالى يقدر على شيء هو اصلح مما فعله بعبده

Nazzām Jurnelbi 38, 2

Ahmed b. Muhammad b. عجيبة al-Ṣādeli, Commentar

zu Ibn Ḥikam des ʿAṭāʾ Allāh al-Iskandarī

ايقاظ الهمم فى شرح الحكم (Kairo 1324/1906) I 240 ff.

قال بعضهم ليس فى الامكان ابدع ممّا كان اى باعتبار العلم

والمشيئة لا باعتبار القدرة فالمراد بما كان القدر والقضاء السابق

فما كونته القدرة واظهرته لا يمكن ان يكون ابدع منه من حيث

تعلّق العلم القديم فلا يمكن تخلفه وان كان العقل يجوّز ان تخلف

الله تعالى ابدع منه والقدرة صالحة ولكن لما سبق به العلم ونفذ

به القضاء لم يكن ابدع منه او تقول ليس فى عالم الامكان ابدع

ممّا كان فما ظهر فى عالم الامكان وهو عالم الشهادة الّا ما كان فى عالم الغيب

ست المعاني القديمة ولم يظهر ابدع منه ولا يظهر ابدًا

ليس في الامكان

Hayyan IV 192 alle Mitlebenden (mit Ausnahme von Ḍirār b. ʿAmr und Abu Sahl Bišr b. al-ʿAbbās al-Bajalī) behaupten

ان الله ~~لا يقدر البتة~~ ليس في قوته احسن مما فعل بنا وان هذا الذي نعمل هو منتهى طاقته وآخر قدرته التي لا يمكنه ولا يقدر على اكثر

Zubliegen

II 102 b. ʿAbd al Wahhâb b. ~~Ahmed~~ ʿAbd al Walî al-Mirî al Achmîmî Bahâ ad Dîn s. 764

Übersicht im Anhange des الاغانى

الاغانى من الزمان

äfelnuthe stb

3t

it 21.

Lichtgrün
in Stufen

Ms. IV 384,7

anonymes Zitat aus

Ṣāliḥ ibn ʿAbd al-Quddūs

إذا ما خلوت الدهر ساعة

A magánközlemények folytatása:

BUDAPEST ÉR. HIKÖZSÉG
VII. SIP-UTCA 12

Gerő Attila
ároknak

7114 ./:

A felvevő postahivatal hely- és kelti bélyegzőjének lenyomata.

BUDAPEST
941 AUG 7
18

[illegible] 26 Gr.

[illegible] III 49,1 Gr.

اتيان الحائض

وله ان يستمتي بيها

Ozeddje tenu Zit.

Hajt 4, 55 ben. Nabdem el
dee kmpod ungmen. bbg an
ennedugmyt.

ولاجل فقد هؤلاء الوعاظ
انحسم باب الاتعاظ وغلبت
المعاصي واستشرى الفساد
وبلي الخلق بوعاظ يزخرفون
اسجاعا وينشدون ابياتا
ويتكلفون ذكر ما ليس في
سعة علمهم ويتشبهون بحال
غيرهم فسقط عن قلوب العامة
وقارهم ولم يكن كلامهم صادرا
عن القلب ليصل الى القلب بل

القائل متصلف والمستمع
متكلف وكل واحد منهما
مدبر ومتخلف

E

Mißstände in Äg

Der S

Moderne Sklaver

Ausführlicher Wirtsch

BEITRÄGE von: Sid
H. Hackmann (Amste

Ihyā 3,329,2
Hadrami Liga Schule

ويحفظ الاحاديث الفاظها
واسانيدها حتى يرد على من
اخطأ فيها فيظهر فضله
ونقصان اقرانه ويعرف صحيحها من خطأ

واحد منهم ليرد عليه ويسوءه اذا
اصاب واحسن خيفة ان يرى
انه اعظم منه

Резюме

Ну с Н, 46, 5.

والدنيا دار المرضى اذ ليس في بطن الارض
الا ميت ولا على ظهرها الا سقيم ومرضى
القلوب اكثر من مرضى الابدان

Sig: III 265 Frauen

Verfeinerung mit الماء بيت

Zakyrouella

Ihyā 4, 387 ult.

ومعرفة آفات الاعمال قد اندرست في هذه الاعصار
فان الناس كلهم قد هجروا هذه العلوم واشتغلوا
بالتوسط بين الخلق في الخصومات الثائرة في اتباع
الشهوات وقالوا هذا الفقه واخرجوا هذا العلم
الذي هو فقه الدين عن جملة العلوم
وتجردوا لفقه الدنيا الذي قصد به الا دفع
الشواغل عن القلوب ليتفرغ لفقه الدين
فكان فقه الدنيا من الدين بواسطة هذا الفقه

لا تدرك حديث

Dh, I 47, 3 u.

من يطلب بالعلم غير ثواب الله تعالى
في الآخرة

Ihya II 77, 4

الاجتهاد والظلمة

Ihyā II, 290/12

ان الحق قد يكون شنيعا
وان الباطل قد يكون مستحسنا
بالطبع والمتبع الدليل دون
نفرة الاوهام والخيالات

Jm-I 37,9

الذي يدحرج القرعة على
اكف السوادية في شوارع
الطرق

Westlandschriftsprache

Jhg. II 1799 mit

(خاتمة هذا الباب)

96 II 109 13

غلبة الأتراك والبواى

Amouretty

JhJA II 41,15

خروج النسوان

والخروج الآن مباح

Lufti

Hajji II 239, 14

المتصوفة ~~الجوالون~~ الطوافون في
البلاد من غير غرض صحيح سوى
التفرج لمشاهدة البقاع
المختلفة

Mel.

Vehari - Punjab

Dh. 1 # 279, 15

متكلف متواجد من اهل التصوف

يرائى بالوجد والرقص وتمزيق الثياب

22

Ihsa E 218,6 ü

Impfschutz und der

Heilgymnastik Hofer

Ohne IV. 36

Die Vollkommenen Schwan
ist nur den kleinen Lesern
Gunsten der Forschung
London [illegible]
[illegible]

Ġazālī II 256,11

deutet den Vers (6, 32) وما الحياة الدنيا الا لعب ولهو

darauf, daß Spiele zu den مباحات الدنيا ومتاعها

gehören

معيار العلم

Zohrōt Ohjā I 52, 18

Sanz. Dhp. 17 s 24 M.

فلا ينبغي أن تكون همة العبد من الجنة بشيء سواء
لقاء المولى (الرؤية والنظر الى وجه ربه) واما
سائر نعيم الجنة فانه يشاركه فيه البهيمة
المسرحة في المرعى

عواد

Ihyā IV 280, Femme Leuds page

عواد

وفي الخبر: اذا مرض العبد اوحى الله تعالى الى الملكين
انظروا ما يقول لعواده فان حمد الله واثنى بخير
دعوا له وان شكى وذكر شرا قالا كذلك تكون

وانما كره بعض العباد العيادة خشية
الشكايه وخوف الزيادة في الكلام فكان بعضهم
اذا مرض اغلق بابه فلم يدخل عليه احد حتى
يبرأ فيخرج اليهم ... وكان فضيل يقول انتهى
ان امرض بلا عواد وقال لا اكره العلة الا
لاجل العواد

Ilyā II 115, 20

سُئلت عن جماعة من سكّان

خانقاه الصوفية

Die Aussöhnung des freien Willens mit gōd durch die Mittel-orbōt bei Sch. be-Levi

vgl. Ḥijā̄ II 349 ff

IV 237 ff 242 (wie Kesi Gegnerschaft gegen den [illegible]

Ihyā IV 235, 5

zitiert einer Sprache des Hallāǧ

dies 294, 16 u. gegen حلاج:

قال بعضهم انا الحق

Jhy. 3, 36, 7

وقد سلمت المدارس لاقوام قل ف الله
خوفهم وضعفت في الدين بصيرتهم
وقويت في الدنيا رغبتهم الخ

Ihyā 3, 36, 6 v.u.

فالعامي لو جوز زنى وسرق كان خيرا له من
ان يتكلم في العلم

K

die müssen die Wissenschaft den Gelehrten
überlassen

Kadyes

نقطیات

Ihpāt, gi, 8

Ghazālī's Antipathie

gegen Bagdad

drückt sich in seinem Kapitel

ان الفرار من البلاد التى

فيها المعاصى لا يقدح

فى الرضا Hijra IV 341

Ibn Farhûn 205

ʿAlî b. Ismaʿîl Šams al-dîn al-Abjârî, war
Kadi in Alexandrien † 616

وله كتاب سفينة النجاة على طريقة الاحياء قال شهاب الدين
ابن علاّل وسمعت الفضلاء يقولون انه اكثر اتقانا من الاحياء

Jakut II 541, 12

Ġerāti hat kein Gedicht verfasst; was

schriftstellerisch zu

im Minhāǧ el-ʿābidīn 18 zitiert er ein eigenes

Gedicht

ولقد عرض لي في صغة حالي ابيات

من الشعر وفي

vgl. Schreiner, ID 149 48,43

استثناء

نفی

zu Ghazālī Sorte wie Nam gehört.

III 161 kann unbedingt nicht entfallen

(Ägypter deutet auf ihn Vers der

[illegible] ابو بكر الطلحي ; aus diesem

wird generell, der andere Vorgänger

Vorsorge destoweniger)

IV 315 قال ابن المبارك

347 Sibt Bonds [illegible]

ابو العلاء

Ihyā IV, 58, 2 wörtl. von Ṭurṭūšī

Der Abū-l-ʿAlā al-Maʿarrī

mit Namen

Ibn ... كتاب التوبة

Zitat

وحكايات المجتهدين 7 hijri 4, 402 wh

غير محصورة وفيما ذكرناه كفاية للمعتبر

وان اردت مزيدا فعليك بالمواظبة على

مطالعة كتاب حلية الاولياء فهو مشتمل على شرح

احوال الصحابة والتابعين ومن بعدهم

Ghazālī

Abū Bekr al-Turtūšī: وله كتاب كبير
يعارض به كتاب الاحياء رأيت منه تعليقة
Ḍabbī 128 penult.

Ibn Abbād, Takmila ~~no~~ 173 Muhammad b.
Chalaf al-Elbīrī, in other
Ash'arī + 537 wrote. كتاب النكت
والامالي في النقض على الغزالي

Ausführlich darüber verfasste der Bruder des Ghazālī: Ahmed
ibnes, ~~Ibn~~ Séraf al-Dīn ibn Manaca Gelesser
in Arbela + 631 = Bagdad, JA. 4, 44
واختصر احياء علوم الدين للغزالي مختصرين كبيرا
وصغيرا وكان يلقي في جملة دروسه من كتاب
الاحياء درسا حفظا, Ciba Sarrūn, Dawādārī II, 129
aus dem ersichtlich ist, daß dies Compendium auch Jemand
hielt

Thyâ' anonyme

~~Ḥarīṭ abu-l-ḥarīṭ~~

Kairo II 82 ذخيرة المنتهى

107 كلمة الاخلاص

132 von Abū Ḥâmid al-Ġazālī Ms. 122

" Ibn al-Ġazzī

mustaṣṭâ. — [Zur Ihyâ-Litteratur gehören noch (s. 631)
die durch Ṣaraf al-dîn ibn Manaʿa veranstal-
teten Auszüge (? Chall. nr. 44), dies von Muhammed
b. Chalaf aus Elvira verfasste polemische Werk
(Ibn al-Abbâr, Takmila 173) und das Parallel-
werk des Ṭortûšî (oben zu 369, 14)]. — 431, 7
l. Ḥaswîya. — [438, 20 Barges, Vie du célèbre

aus. Und die waren nicht Muᶜtaziliten 1).

† (unverhülltes Erkennen, maᶜrifa, Kaschf)

1) ~~Solche~~ An solche Deutungen scheint Ghazālī, Ihyā IV 524 (in der Ausgabe falsch paginiert als 624) ~~streng abzulehnen~~ zu denken, wenn er der Forderung des Glaubens an das Gottesschauen im Jenseits die Klausel hinzufügt: ~~gegen~~ „ein Widerspruch damit, was die Ketzer – er meint natürlich die Muᶜtaziliten – glauben. (ᶜalā chilāf mā jaᶜtaqidūna ahl al-bidᶜa). Freilich hat er selbst im ~~Kapitel~~ über die Gottesliebe (ibid. 300), worauf er ~~sich~~ gleichzeitig zurückverweist, eine anderartige geistige Deutung dieser Glaubensvorstellung † gelehrt, die vom orthodoxen Standpunkt aus (wörtliche Auffassung) ~~gewöhnlich~~ allerdings wenig Berechtigung verleiht ⊕ – Auch das Sehen in 53 v. 11 deutet er (IV 17, 11 v. u.) als geistiges Erfassen (idrāk al-fuʾād; s. unten.....)

⊕ Auch sonst ~~spricht~~ spricht er von der höchsten nur im Jenseits erreichbaren Erkenntnis des göttlichen Wesens als vom „Begriff der mit dem Worte Schauen angedeutet ist" (al-maʿnā allaḏī yasammū ruʾyatan, IV 311, 14 v. u.). Nichts destoweniger überrascht ~~Wenn auch~~ Gh. zum Schlusse seiner Auseinandersetzung (303) ~~das Leser~~ damit, ~~überrascht~~, dass er nach seiner spiritualistischen Deutung urplötzlich auf die Traditionen der ahl-al-sunna wal-dschamāʿa als auf den allein ~~richtig~~ korrekten Glauben verweist, nach welchem das Gottesschauen der Gerechten nach seinem wörtlichen Sinn (ᶜalā ẓāhirihi) als eine ~~dem~~ dem leiblichen Auge anzuerschaffende Fähigkeit aufzufassen sei. „Die Beseitigung des Wortsinnes dürfe nicht ohne Nötigung (darūra) ~~und~~ einsetzen; wallāhu aᶜlam" ~~Kafmandbid~~.

~~624, 6 wo er auf seine eben Zurückweisung der Deutung der ahl al-bidᶜa auf seine Erklärung im Kapitel über Gottesliebe (spiritualistisch) verweist und unmittelbar daran anschliessend das Hadīth anführt~~

ليس في الامكان
ابدع مما كان

Friedmann in Wien

شعبة

III 277. عذرة IV 73 ابو السعادات

IV. 79 ابن القرناص: جوهري نسب [illegible]

(Chrestomathie [illegible])

Chrestomathie

II 188 رسوم.

Arabische Übersetzung in reale

III 373.

وقت

[illegible]

[illegible] سعدى [illegible]

وبهت سعدى ولادى الخاروف لاجل طانة خلقة

وسرعة حركته والخروف في لغة العرب في الزوامة

التي تلعب بها الصبيان لانهم يديرا على طبق الخيط

ويرميها في الارض فتدور وتقتل

Notizen

aus „Fehrenbach's Fais Nosch."

Goldziher Ignác

1849. Mai

وذلك المملوك لا يعلم الّذى
قدّر عليه فى الغيب وما هو مسطّر على جبينه
وهذا امر مكتوب على جباهنا
وكنّا عالما ان الامور بكتب من*
يخط على لوح الجبين سطورنا

III 395, 4 to. III
Ms. 398, 15
IV. 116

168. Das Sprichwort mit dem Augenschwarz:
هذا السارق يتقبب وسطانيا ويقف فوقانيا
ويسرق الكحل من العين (*)

112 Son in law (Sprichwortlich)
نسيب ولدك في عهد الله (Vorl)

117. Vorsicht
الطريق

يا سارق الكحل من العين 249 bei Kashkari الصفي الحلي

ويكاد ان ينقب الجبل (*) III 297,5
ويتناول النجم A وياخذ الكحل من العين

---

166 ان اهل بغداد يقولون الشراب
بلا سماع ربما اورث الصداع

167 فان نهاركم اليوم بنا مثل اللبن

202. ما بقيت تنظر محبوبك الا
في الاخرة . ك على الصراط

197. واخذوا من المكان الذي هي فيه ولو
كانت في قشور الفستق

alf. I.

77. Mangel gegenseitiger Verfluchung. Um
بلبيس in Ägypten bei Freitag 2 Zeugnisse.

103. Schwur bei يا العزيز يا الموفي
والعشر كلمات يا هرون ويوشوبت نون

109 مبيّضة بياضا سلطانيا

133 يا الف قوّاد

139 Sprichwort und Redensart mit Schlag, freundlich (Kunstleder!!) mit Aufschrift gefüllt mit heißem Mosel IV 213

161. Entschuldigung mit Spruch Gottes.
Alf 291 III 163 + واحد عدو II 112, 12 IV 98/9. 137/5

172. فما عنى لواحد جاويش
+ واحد مقدم II 90, 2 خذ ما لابنت واحد باو
II 168, 5

191. انه ابن ناس وعليه اثر النعمة
بنت ناس II 99

224 اللحم اذا انتن ما له الا اهله

222 وهذا ما كان مكتوبا على جبيني
ومقدّرا علي في الغيب
انه مكتوب على جبينه ما قدّر الله له II 120 II 121, 3 ff
In der gewissen Erzählung von den Königen
من عمر النعمان sind eingeschaltet historische Stücke,
wo z. B. sind gemischt die zwischen verschiedenen
ملك الروم Königen, der ملك قسطنطينية

فان صاحب المثل يقول بعدى
عن حبيبى اجمل لى واحسن عينا
لا تنظر وقلب لا يحزن

233 Sprichwort mit Gebärden zu Rückerts
يا قطعة حضرية

ibid. Sprüche: وحق طرطوري
III 383,13 وحياة مقلوبي

237 يفتح الله Formel beim Brief

239 Nachfrage: ثم اتاها بلواة وقلاس
وقلم من نحاس . 364.
II 196-200.

280. Aufzählung zweier Kriegsheere:
اقبلت الافرنج من سائر الطرائف كالفرنسيس
والفيمسا ودوبرة وجورنه وبندق
وجنوير وسائر عساكر بني الاصفر

كل متنطع فى الدين خبيث ماكر 316
ان قلبى نافر . 307 . vgl. oben
من هذا الزاهد لانى ما عرفت المتنطعين
فى الدين غير الفاسد

وحلفت له الفا وخمسمائة يمينا ان 416
لا اخونه قط بل اكون له معينا

Sept I 30

ط ديمومم رص ווחמ חיולו ווים ווולם 433
13/10. Der bedrängte Mann hat sich gerufen:
من خلص نفسا من الهلاك فقد احياها ومن
احياها فكانما احيا الناس جميعا

II. Bd.

88. Brief mit Gutachten:
قد كنا نظنت به
الخير وهو مثل الكرات شائب وقلبه اخضر

ibid. اختيار mit altem Mann.
bis. الاختيارية Der Alten

94 Interrogationder ungarischen Gesandten.

95. Die Form der Zweifel für Freidenker
Mamuni

حدثنا عن بعض اشياخه
ابو بلال شيخنا عن شريك
لا يشتفى العاشق مما به
بالضم والتقبيل حتى يتيك

Obs conum Gebrauch von Zweifeln, oft
Cibuth Amuchtin bei Kafikel 218

II 192. كأنه خنزير ابتلع ريشا
فطلع زغبه من حلقه

216. Sybrigny opr"

ان تذكرته تكلّى قلوب
او تأملته تكلّى عيون

272 ull. Les chrêmes a London

* فالضد بالضد مقرون مدى الزمن *

357. Empiral:

جور السلطان مائة سنة
ولا جور الرعية بعضهم على بعض سنة واحدة

387. Spectrum

وهو يرطن بالافرنجية

لو ان القمر سقطت من السماء ما التقفه غير عتيبه

A Mezzetti 28

II 108 Der Fedâl-Apparat ist ein größerer
oder der Apparat bei Gott"

296 M. مثل سمك البحر القوى ياكل
الضعيف

297 M. عجائب البحر اكثر من عجائب البر

298 Wurde in sie 1000 Jahre gehen Zeug
1000 Reiche und 1000 Wunderdinge

ما أريتك قيراطا من اربعة
وعشرين قيراطا من مدائن البحر

vgl. III 364

Seif X 48, 9
A. A. 59, 9

Sept XIII 19 Gesammtergebnisse der Metrik in Gesetzen und Formen der Metrum zusammenfassen.

127 Mathal ما حكّ جسمي غير
ظفري ولا سعى في مرامي مثل اقدامي

190. Mathal اذا بار السّلام سلمت
القعود على القيام

180 كان جبّارًا عنيدا وشيطانا مريدًا
واصًا محتالا لا يقدر احد على احتياله
يشبه ابا محمد البطّال

167. Metaphor für nicht geschriebene Gesetze
ومي الذهب على الفضّة والفضّة على الذهب

175 ولم تزل في واياه في بوس وعناق
ونغمات خاق باق وهما يقولان ما اقصر ليال
التّلاق وما اطول يوم الفراق

201 من هو انت حتّى تترك هذه الجارية
هل انت السرّي السقطي او بشر الحافي
او جنيد البغدادي او الفضيل ابن
عياض

269 abū Kir

نصاب كذاب صاحب

الشر قوى كانما صدغه منحوت من الجلمود

او مشتق من عتبة كنيسة اليهود

271 }
272 } اسطى ؟

272 بطارخ ؟

284, 5 نحشوش السمك ؟

313 هذه الصرة من اجل غسيل ثيابك

318 واعطاها ثلثمائة دينار وقال لها هذه
غسيل بدك

319 والعرض كاللبث ادق غبار يدنسه
وكالزجاج اذا ~~انكسر~~ انصدع لا يلتئم

320 Anmfuegher s Ofnich

? يا رب بالخمسة الاشياخ تنقذني
من التي في حواها صرت في محن

34[illegible] حتى يكون بيننا وبينه خبز وملح
Num. 4 24, 20
II 187, 4

364. وما بقي عندك منها الا معشار
ما عداه

لم يصف لي خالي صالح ربع معشار ما
انت عليه ولا اربع قيراط من
اربع وعشرين قيراطا

269 واللسان ناطق بالتسبيح والقلب راكض في
ميدان القبيح

272 قد سألت الله عروسة نمت على ثلاثة
اشياء كيس وكس وكساء

292. ثم اسبلت ازارها على الضبة
وقرأت عليها اسماء ام موسى ففتحتها
أفرغ من فؤاد II 31 Mezl
ام موسى
بلا مفتاح

293 ان كنت تشرب من كفي وتمشي تحت
رايتي بلغك مرادك
Wenn du mir im Bedrighen Gehorsam
leistest u.s.w.

313 حط يده في يدها وعاهدها
على الكتمان

فالت العقلاء في المثل السائر
اذا اردت ان تطاع فاسأل عما لا يستطاع

314 لا يمكن لاحد ان يصعد من السماء
الى الارض بوثبة واحدة

17 Gynaekokratie.

85. Die Leiden der Frauen in der Zeit, wo sie mit Mann verwandt. 8 Zeilen عيب النساء [illegible] Weiber in Unwillen verwandt werden. #

107 drei Verse [illegible] ثلاث دعوات مستجابات

125 دخل عليهم الساحق والماحق والبلاء
der Kern Reim in ist Gemse الاحق

ورتب له الاوقاف وهو في خط البنا قانيبت 126

221 ثم قال يا رستم كيف حال الملكة
فحرتاج فقال له تعيش رأسك يا ملك الزمان
فقال ما سبب موتها
auf rechten Weise wird in diesem Text für fünfzig die Melchung der Zeile ausgestrichen. Seyf III 17,5

n.b. fingir nel p. 248.

43 Gymnast. مريض الكوى ما له دواء وهو والمحبون سواء

44 لي في محبتكم شهود رابح
وشهود كل قضية اثنان
خفقان قلبي واضطراب جوارحي
ونحول جسمي وانعقاد لساني

47,4 يا سلام سيلم

56, 22 Farnkappe. CII 173 auf gleich wie مطلسم wie eine Tarnkappe, (Name unsichtbar Mantel) auf den Arm معضد auf einem Schwert, in Hilfen mufs. Seyf XVI p. 25

73 الصحيفة تظهر من عنوانها

*79 اعجب ما يضرب به المثل لا تكمل
الحجة الا بنيك الجمل

صبية دون الخماسية وفوق الرباعية 98

Irodalmi levél

Nagyságos

dr. Goldziher Ignácz úrnak.

tud. akadémiai Tag stb.

Budapest

VII. Hollós-u. 4.

Ḍabbī p. 319 no 883

Es war Ṣūlī ein Buch über die ʿAbbāsidischen Chalifendichter verfasst.
Es wollte der spanische Chalif al-Mustanṣir von ʿAbdallāh b. al-Ṣaffār
(i.J. 352) ein ähnliches Werk über die umayyadischen Dichter stellen
والاعلام بالشعراء خلفاً بالشعراء hoben und vervollständigen. Dabei war eine bequeme Gelegenheit
mit Ibn ʿAbdal-

Der erste der das Muwatta in Spanien einführte war Ziyâd b. Abdallâh b. Abdarrahmân aus Cordoba † 199 Schüler des Mâlik. ~~Muwatta~~ Ibn Farhûn, 21

Muḥ. b. Abdalaziz الخشني Abû Abdallâh aus Cordoba war ein Schüler berühmter Philologen † 286 Bugga 67

وادخل الاندلس كثيرا من حديث الائمة وكثيرا من كتب ~~الشعر~~ اللغة والشعر الجاهلي

FRIED ES KRAKAUER
BUDAPEST, LÁZÁR-U. 15.

Anonym. كتاب الاخوة = Kitāb al-ʿIlla

ابو بكر الجعابي

III 156, 80 ن.

Dabbi no. 662 (p. 255)

حسان بن مالك بن ابي عبدة الوزير

Jugendfr. des Ibn Hazm

وقال (ابو محمد بن حزم) انه عمل على مثال
كتاب ابي السري سهل بن ابي غالب
الذي الف في ايام الرشيد كتابا
سماه بكتاب ربيعة وعقيل

300 Vergleiche von Ibn Dabbi

وكان سبب تاليفه اياه انه دخل على المنصور
ابي عامر محمد بن ابي عامر وبين يديه
كتاب ابي السري ... تعجب؟ فخرج من
عنده وعمل هذا الكتاب وبرع منه تاليفا
ونسخا وتصويرا

كشف جديد

Ibn al-Abbar
Ibn al-Abbar 852 p. 306 note: Sa'īd b.
al-Hasan al-Rabā'ī (+417)
under al-Manṣūr b. Abī 'Āmir.

الف له كتاب القصوص على نحو
كتاب النوادر لابي علي القالي
وكتابا آخر على مثال الخزرجي ابي
السري سهل بن ابي غالب سماه
كتاب الهجفجف بن عدقات بن
يثربي مع الخنثوت بنت محرمة بن
انيف وكتابا آخر في معناه
سماه كتاب الجواس بن قعطل المذحجي
مع بنت عمه عفرا

Aufgaben von Lustspielen des Almansur

Seite	Nr.	Anfangswort des Titels	Auftrag	
			Mark	Pf.

ابو اسحاق بن يس في تاريخ دراة 572 هـ

Ms. al-ʿidda

Literatur.

Ibn Haukal 162, 7:

وللبصرة كتاب يعرف بكتاب البصرة لعمر بن
شبة الفه وكتاب الكوفة وكتاب مكة يغنى
عن ذكر شئ من اوصافها وهذه الكتب موجودة
بالمشرق والمغرب

Ibid. 261, 4 Ibn Kut. ادب الكاتب

Geographie + Landeskunde

عمرو بن بحر الجاحظ في كتاب البلدان ك وهو كتاب نفيس
ك Ibn Haukal 266, 4 Das Buch in
في معرفة الامصار
Chronographie Mukaddasî 4 ult.

Buqqal. 214, 1

جحدى بن عثمان الطليطلي

verfasst nach dem Osten und ist der erste

der das Buch der Kisā'i nach

Andrews Griff 198

Vielschreiberei

wird namentlich den ägypt. Gelehrten zugeschrieben

Murâdî III 281 i.v. ʿAbd-raḥmân al-Ṣanâdîqî.

st. Damask. 1164

وكتب بخطه كتبا كثيرة وكلّها مملوءة بالحواشي وتقريرات مشاتخه
على طريقة المصريين في كتابة جميع ما يقرؤن

Wir wissen gewiss, dass Ibn Suwar der Nasâ'î nach Andalus brachte

Muhammad b. Abî Waqqâs gen. Ibn al-Ahmar, der eigentlich wegen

unserer Zeit hier [illegible] war + bis nach Spanien nicht [illegible] konnte

nach dem Osten geg., bis nach Indien wo er seine Ayat dafür fand; e. [illegible]

= Bergpfad der Nasâ'î [illegible] s. J. 300. (al-Dabbî 117 no. 271)

Die Bücher des Sâhib has in Andalus eingeführt Faraǵ b. Salâm

aus Cordoba der sie selbst in Orient bei Verf. hörte Ibn al Faradî

nr. 1036 p. 286

Ibn Abbâr, Takmila nr. 6 جودي بن عثمان النحوي

+198 grammatikal وجوهت ادخل الاندلس كتاب

الكسائي

Ibn al-Faradi II 52 n° 1572 Yahya b. Ashaq b. Khalid aus Cordoba
(+ 305) hatte bei Sukkari
nach Spanien

كتاب الخلفاء للمعافى

تحبير

Was ist dies für ein Wort?

ذكره في التحبير Tab. I. 555, 20. 22.

es handelt sich um Gebetsangelegenheiten.

Badâ'i' al-bada'i' I 213

وذكر ابو جعفر عمر بن محمّد بن علىّ المطوّعى فى
كتاب دركة الغرر ودرج الدّرر فى محاسن نظام الامير
ابى الفضل الميكالى

محمد بن عبد الكريم السمرقندي

في

روح المجالس وروح المجالس في الباب العاشر منه

über غريب Wörter آداب الاكل

Auszug: Itḥâf al-sâdat V 279

سيرة البكري

Fatawa Juz 119

وسئل هل يجوز قراءة سيرة البكري، فاجاب بقوله
لا يجوز قراءتها لان غالبها باطل وكذب وقد
اختلط فحرم الكل حيث لا مميز

383, 9 Abū Ubayd مقاتل الفرسان

385, 7 كتاب الفرق بين الراء والعين Ibn Al-Fu-

rāt al-Dimiṣḳī

~~374~~

Literatur - فرار من الطاعون

Marʿī b. Yūsuf al-Dīn al-Muqaddasī

تحقيق الظنون بأخبار الطاعون

الشيخ محمد بن احمد في رسالته

المنّ والسلوى في حديث لا عدوى

Ibn Ḥaǧar الماعون في اخبار الطاعون

ادريس بن حسام الدين 920
البدليسي

الاباء عن مواقع الوباء

---

alles dies citiert in:

اتحاف المصنّفين والادباء بمباحث الاحتراز عن الوباء Istanbul 1254

Verf. الجزائرلي حمدان بن عثمان خواجه
Übersetzer in der Vais. Druckerei

4 Seiten تقريظات; 56 SS. arabisch, S. 58-139
Türkische Übersetzung. - Am Schluss findet er von Bidlisi einige Jubiläumsgedichte gegen die Pest: وقد اشبه

MEGHIVÓ

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

Class.-philol. bizottsága 1902. május 19-én, péntek, d. u. 4 órakor tartandó 22. sz. csötörtökön

ÜLÉSÉRE.

Tárgyai: A május 17-re hirdetett ülés elmarad.

Hornyánszky V., Budapest.

يعنى ذبائ الطلبة

شيء بالنوع الذى يقال له بالتركى مختة صاقلمسى

Abulchayr.

كتاب عبارة الرؤيا von ʿAbd al-wāḥid b. Aḥmad b. Muḥ
l. Muslim b. Qutayba 266 cuth

269 كتاب الزهد لاحمد بن حنبل

كتاب العباد والعوابد Muḥammad l. Wadḍāḥ 274

3 Fikhimaiw: 281 كتاب الانتقا في فضائل الثلاثة
الفقهاء مالك والشافعي وابي حنيفة تاليف ابي عمر
ابن عبد البر النمري

292, 7 ein besonderes Werk: حكمة القمان

295, 6 كتاب الشيب والشيب l. wohl المشيب (~~Abu~~ anonym)

333, 12 ادب الكتاب

374, 11 كتاب ايمان العرب تاليف ابي
اسحاق ابراهيم بن عبد الله النجيرمي

~~778~~. 378 ul Ibn Qutayba كتاب الميسر

Papiers d'affaires

Japonais

163

Monsieur le Docteur I. Goldziher

Professeur à l'université de Buda-Pesth

VII Hollò utcza 4

Buda-Pesth

Prévoir de V. Alphandéry
183 Rue de Miromesnil
Paris VIII

28

Safi's letter Zil.

14.II.77.7

قال السيد صحبت اربع طبقات
من هذه الطائفة كل طبقة ثلاثون
رجلا حارنا النحاسي وطبقته
وحسنا المسحي وطبقته وسرنا
السقطي وطبقته وابن الكريبي وطبقته

كن

Abû Muḥammad al Tayrû (Zeitgenosse
des Hârûn al-Rašîd) Ag. XVIII
122,19

وارغب الى الله ممّا فى خزائنه *
قال بعض حكماء الشعراء

Die Hauptliteratur der Ṣûfî's
Ins 518

Abû Saʿîd b. Abî-l-Ḫeyr
Kazw. II 241

Verschiedenes Verhältniss der Ṣûfî's
und der Theologen zur Obrigkeit
Kazw II 317 unten

Sohn des Ja'far b. Ṭâlib
Dozent - Lehrer 503

Polemik gegen Strömungen der Innerlichkeit von der Qâdirî

ابن عسكر الموصلي aus Salâmiyya † 610

دوران der Sufî's Dâfi'a 184

Akte der Derwischkunst

Cicilot 2, 48, 5

و رقص می کنند

[illegible] 2, 19, 12

[illegible] = [illegible]

[illegible]

VARIÉTÉS

LA CONFESSION DU DERVICHE

Les journaux ont beaucoup parlé récemment d'un derviche persan, Hadji-Ghulam Riza, qui s'en était venu échouer au Dépôt de la préfecture. L'étranger pauvre qui voyage en pays d'Islam est toujours sûr de trouver un abri dans le caravansérail ou dans le *houdjra* de la mosquée ; l'hospitalité française envoya notre derviche en prison. Il essayait de se consoler en chantant dans la nuit du cachot le refrain des derviches : *Haq maudjoud*, « la Vérité existe » ; les gardiens lui firent entendre, avec force bourrades, qu'ils n'aimaient pas la musique. Un étudiant russe, de race persane et de religion musulmane, M. Ahmed Bey Agaeff, bien connu par ses curieuses Etudes sur la société persane dans la *Nouvelle Revue*, apprenant l'aventure par les journaux, demanda à la préfecture la permission de recueillir son coreligionnaire. Il fallut trente heures de négociations pour que le Dépôt lâchât sa proie. Le derviche resta cinq jours à Paris ; dans la rue, les passants le tiraient par la barbe et criaient après « l'échappé du Jardin d'acclimatation » ; dans la chambrette de l'étudiant, les reporters fondaient sur lui. Enfin, une collecte faite dans la colonie persane lui permit de repartir pour l'Orient. Il partit sans un mot de plainte pour les traitements qu'il avait subis, et sans un merci aux amis improvisés qui l'avaient délivré.

M. Agaeff a eu la bonne idée d'écrire sous la dictée de Ghulam Riza un résumé de sa doctrine et de ses voyages, et il se trouve que cette « bête curieuse » de nos badauds est un philosophe et un observateur, qui, malgré son impassibilité voulue, sait voir et comprendre. Il a parcouru le monde durant vingt années pour trouver ce que ses précurseurs grecs appelaient l'*ataraxie* et, en la trouvant, il a absorbé en lui l'image de tout le monde qu'il a traversé. Les Mémoires de ce derviche, s'il les écrivait jamais, seraient un tableau incomparable du monde oriental à la fin du dix-neuvième siècle. Les notes prises au passage par son hôte et dont il a bien voulu nous communiquer la traduction, avec leur mélange de philosophie dogmatique, de petits détails monastiques et sectaires, de larges vues politiques, et de sentiment humain, parfois éloquent, qui perce sous l'impassibilité doctrinale, forment un document unique en son genre.

J. D.

mirer. Dans ma naïveté de jeune homme et pour lui marquer mon respect, je lui tendis quelques dattes avec un morceau de pain, pensant qu'il les accepterait avec quelque plaisir. Il me considéra d'un air dédaigneux, fouilla dans le sable, en tira quelques amandes et me dit : « Voici, mon fils, ce qui fait ma nourriture journalière. » Je débordais d'admiration et, au moment du départ des pèlerins, j'abandonnai mon père, revins vers le saint, et lui exprimai ma ferme résolution de me consacrer à la vie contemplative en le priant de m'accepter pour disciple. Il consentit, et, au bout de deux ans de stage, il me confia le secret de sa sagesse et me conseilla d'aller visiter les différents peuples pour neutraliser ma faculté de sensation, afin d'être prêt à la vie contemplative. Il appartenait à l'Ordre de derviches bien connu en Orient sous le nom de *Naymet-ol-allahi*, mais dont les prescriptions sont rarement suivies par quelques sectateurs. Il croyait toutes les religions bonnes, comme moyens de conduire le vulgaire dans le chemin droit, mais il proscrivait tout rite et toute formalité extérieure. Parmi les religions, il admirait le plus celles qui cultivent la pureté du cœur et le détachement des biens terrestres. *Ali*, le cousin de Mahomet, était pour lui la seule personne qui ait pu réaliser son idéal, c'est-à-dire la délivrance absolue de l'âme des liens terrestres et l'identification avec l'infini.

II

Ayant pris congé de mon maître, je retournai dans mon pays, le Saystan ; deux mois plus tard, la guerre éclatait entre l'Angleterre et l'Afghanistan. Schir Mahomed Khan, gouverneur de la province limitrophe du Saystan, se portait au secours de l'émir Ayoub Khan. A la tête de deux cents derviches, je m'enrôlai au service de Schir Mahomed Khan ; car les Anglais, oppresseurs des cœurs purs, attaquaient les Afghans injustement, et mon Ordre me prescrit de défendre la justice partout et contre qui que ce soit. Blessé à trois reprises, je quittai l'Afghanistan, une fois la guerre terminée, pour continuer mon voyage. Dans l'Afghanistan, il y a deux Ordres de derviches très puissants et qui jouissent d'une influence universelle dans le pays ; l'un est l'Ordre Djélali, qui a son siège principal à Babo-Ali, à quatre lieues de Kandahar, près du temple du saint Seïd Mahamed Jadjé : les deux chefs de cet Ordre, très hostiles aux Anglais, sont très vénérés par la population. L'autre Ordre est celui des Schéïdais à Kaboul ; il a pour chef le derviche Schad-Mourad qui jouit d'une indépendance absolue. Parmi les hommes de science, le plus illustre est le kadi Abou-Bekir à Sindid-Khan, près de Hérat ; on dit qu'il est partisan résolu de la Russie, quoique la population elle-même soit hostile à cette puissance.

Ayant traversé les déserts du Béloutchistan à pied, j'arrivai à l'Indoustan et visitai successivement les villes de Haidar-Abad, Schahbemder, Bombay, Pounah, Madras, Calcutta, Allahabad, Delhi, Lahore, Peschavar. La ville de Haidar-Abad est le siège de l'unique Ordre religieux dans tout l'Indoustan. Cet Ordre est connu sous le nom de Moulévi ; il compte des adhérents dans toutes les parties de l'Indoustan et fait des progrès sensibles dans la propagande de l'Islam parmi les Indous. Plusieurs de ses chefs furent impliqués dans la révolte de 1857 et cruellement exécutés. Mais grâce à leur activité infatigable qui pénètre partout, et malgré la propagande officielle de la religion chrétienne, l'avenir de l'Islam dans le pays de Bouddah est assuré. Je vois à ce succès deux causes : l'influence de la langue persane, dont les zélateurs musulmans se servent dans leur propagande et qui est devenue actuellement une langue aristocratique chez les Indous, et l'esprit simple et égalitaire de l'Islam.

A Pounah, je suis descendu chez le nabab Seïd Abbas, bien connu dans la con-

religieux de derviches Kadéri, à Boukhara, et le Kadi Leschkéran, à Samarcande. L'ermite Houssein-Loulou, à Masari-Sherif, tient la population sous le charme de ses miracles ; la popularité de sa sainteté est telle que les habitants des provinces des environs viennent en masse pour le visiter. De Khiva je rebroussai chemin pour rentrer en Perse par la route d'Askhabad. En entrant dans cette dernière ville, je rencontrai une caravane de juifs ; on m'apprit que c'étaient des malheureux qui, chassés de leur patrie, erraient dans le monde pour en trouver une autre. Le spectacle était attristant : c'étaient presque tous des pauvres gens en loques ; les vieillards courbés sous le poids de l'âge avec leurs barbes longues et blanches pouvaient à peine suivre les mulets montés par des enfants sales et en vêtements déchirés ; les femmes tenaient les brides, les pieds nus ou en sabots percés. Leur visage couvert de poussière et leurs yeux exténués exprimaient la souffrance la plus profonde. Les cris perçants des enfants et leurs pleurs, la chute des vieillards hors de force et les culbutes des bêtes de somme fatiguées sous le poids des charges qu'elles supportaient depuis des semaines, sans repos ni nourriture, jetaient le désarroi dans la marche de la misérable caravane. A la vue de cette horde sans asile, je me souvins de la sortie triomphale des Israélites de l'Egypte si éloquemment décrite par le Coran. Etrange destinée de ce peuple qui traîne à travers des siècles son triste manteau comme un reproche vivant contre la férocité et la sottise humaine. Que reproche-t-on à ce malheureux peuple pour le vouer à ces persécutions inhumaines ? J'ai appris, depuis, à Constantinople qu'il en était ainsi dans tous les pays chrétiens. Honneur à toi, Islam, qui ne connais pas cette honte ! Pourquoi les poursuit-on ? Est-ce pour avoir produit le meilleur homme de l'Univers, celui-là même que les chrétiens adorent avec tant de ferveur ? Le spectacle était si poignant que je renonçai à entrer dans la ville, et poursuivis mon chemin vers le Mazendéran. Après avoir traversé le Mazendéran, le Guilan, la Caucasie et l'Arménie, j'entrai dans la Mésopotamie.

Là, près de Bagdad, dans une bourgade nommée Akka, je visitai les babys. On sait que, après leurs persécutions en Perse, les babys se réfugièrent en Mésopotamie, et leur chef choisit pour siège la ville d'Akka. Au moment de mon arrivée dans cette ville, leur chef était un nommé Abbas Effendi, homme habile et sans scrupules. En vain, je cherchai à entrer loyalement en relations avec les babys : ils se défient de tous et n'admettent personne dans leur sein qu'après de longues épreuves. Je dus recourir au subterfuge ; je coupai mes cheveux longs, et, accoutré dans le vêtement spécial des babys, je me présentai au chef, en qualité de baby de la Perse, depuis longtemps admis dans la secte. Le chef me questionna sur les dogmes du babysme ; mes réponses furent satisfaisantes. Edifié sur la sincérité de mes prétentions, il m'a permis d'assister aux cérémonies. Au sommet de la secte est le chef ; obéir à ses ordres aveuglément est un devoir fondamental pour tout fidèle. Il est entouré de quatre anges : Djabraïl, Mikaïl, Azraïl et Dardaïl. Ces anges, choisis par le chef parmi les fidèles les plus dévoués, transmettent ses ordres aux fidèles : Djabraïl annonce les ordres concernant toute la secte ; Mikaïl les bonnes nouvelles concernant chaque fidèle ; Azraïl, les arrêts de mort ; Dardaïl, les peines moins graves. Autour de la maison du chef sont un Paradis et un Enfer ; le Paradis est un petit jardin délicieux que j'ai eu l'honneur de visiter une seule fois. Là, des arbres, au feuillage éternellement vert, abreuvés par de minuscules rivières aux eaux limpides ; des bosquets de roses, de tulipes et d'œillets charment les yeux du fidèle dont les bonnes œuvres ont fait descendre l'ange Mikaïl du bienheureux séjour d'Abbas Effendi pour lui porter la

me voici à Paris. Vous savez que je ne connais ni les langues, ni les institutions ni la vie de ces Méghrébiens ; mais voici la conclusion à laquelle je suis arrivé par l'observation de leur vie extérieure : cette vie ressemble à l'eau impétueuse d'une cascade qui se jette dans un gouffre sans jamais s'arrêter ; elle donne le vertige et trouble la tête. Elle ne ressemble, en rien, à la nôtre ; chez nous, c'est le repos éternel ; ici, c'est le mouvement continuel. Ici, ce sont des centaines de voitures qui filent, s'entre-croisent, se choquent ; c'est une foule compacte qui se précipite vers je ne sais quoi ; c'est le sifflement des machines, la fumée des cheminées, les cris des marchands, le son des clochettes, et que sais-je encore ?

Pourquoi tout cela ? Est-ce que ces malheureureux ont jamais le temps de s'arrêter, de se recueillir, de se demander qui ils sont, d'où ils viennent, où ils vont, ce qui est le seul but de la vie d'un être doué de raison ?

AHMED BEY.

I

Notre corps est un laboratoire de sensations qui entravent l'âme, l'égarent, lui infligent tantôt la souffrance, tantôt la joie Le but suprême de l'homme qui cherche le bonheur réel et absolu est de délivrer son âme de l'entrave de ces sensations. Alors l'âme abandonnée à elle-même sera incapable d'être impressionnée, car elle est infinie, et l'infini n'est pas soumis au changement. Il est vrai que ce but ne saurait être atteint qu'en sacrifiant les quelques joies que nous éprouvons dans la vie ; mais, en revanche, nous sommes à jamais délivrés de la souffrance, et l'âme, étant désormais libre, voit partout clair et peut observer les vérités immédiates.

Ce suprême but ne saurait être atteint que par deux moyens : ou bien, en mortifiant le corps jusqu'à ce qu'il perde la capacité de recevoir les impressions du dehors, — c'est le moyen extrême et violent employé par les fakirs indous ; — ou bien en rendant neutre notre faculté de sensation, ou plutôt en rendant sa fonction mécanique, — c'est à quoi l'on arrive par les voyages incessants. En effet, en état de voyage, nous recevons incomparablement plus d'impressions, et à chaque impression nous éprouvons une sensation soit de sympathie, soit d'antipathie ; au bout d'un certain temps, sympathie et antipathie deviennent une habitude, une fonction purement mécanique, et, bien que nous ne perdions pas la capacité de recevoir les impressions du dehors, celles-ci sont devenues si machinales que notre âme n'y prend plus part. et, rendue à la liberté, peut voir la vérité telle qu'elle est. Si l'homme avait à vivre six cents ans au lieu de soixante, il est certain que, au bout de ce temps, arriverait sans efforts à réaliser cet idéal ; mais nous pouvons suppléer à l'insuffisance de la durée par l'intensité de la méthode, c'est-à-dire par la rapidité et l'accumulation des impressions. Telle est l'idée qui m'a poussé à quitter ma patrie et à aller vagabonder dans le monde en qualité de derviche.

Voici comment l'idée me fut suggérée. Encore jeune, à peine âgé de dix-huit ans, je quittais mon pays natal, le Saystan, pour aller visiter en compagnie de mon père le tombeau de l'imam Ali à Nedjef, en Mésopotamie. Arrivé là, dans l'enceinte du temple, je vis un solitaire assis dans un coin, tout nu, squelette décharné qui respirait à peine et vers qui les pèlerins se portaient en foule pour l'admettre par sa protection aux gens lettrés et aux théologiens musulmans ; c'est ce prince qui envoie annuellement un voile d'étoffe indoue au temple de la Kaaba, de la part des musulmans de l'Indoustan. C'est de ce prince que j'ai pu m'initier, pour la première fois, aux affaires anglaises et aux idées des Occidentaux. Dans une mosquée de la ville, on m'a montré une peau d'homme qu'on prétend être celle du poète et mystique persan Schamsi-Tabrisi. On raconte à ce sujet l'anecdote suivante : Schams, ayant visité la ville de Pounah, excita l'envie des prêtres indous par l'étendue de ses connaissances et par la profondeur de sa science ; à l'instigation de ces prêtres il fut condamné à être écorché vif ; Schams tira lui-même la peau de son corps, maudit la ville et demanda au soleil de descendre un degré plus bas sur le ciel de Pounah ; le soleil obéit, et c'est depuis lors que la chaleur est si intense dans cette ville. A Calcutta, j'ai visité l'Université et le célèbre fakir Sar-bouth si vénéré par les sectateurs de Brahma. Si maintenant je jetais un regard général sur l'Indoustan et comparais la prospérité relative des habitants et la sécurité de leur vie et de leurs biens avec la misère des Persans et les souffrances des Afghans, je n'hésiterais pas à souhaiter l'extension de la domination anglaise sur les autres peuples de l'Asie. Mais la prospérité matérielle seule ne suffit pas pour que la domination de l'étranger soit supportable ; le mépris qu'affecte tout Anglais dans ses relations avec les vaincus lui aliène beaucoup de musulmans, amis sincères de la domination anglaise. L'Anglais ne doit pas ignorer que l'âme, une fois trempée aux idées de Mahomet, devient si fière et si susceptible que la moindre affectation de mépris peut l'exaspérer jusqu'à la folie ; c'est là peut-être un sentiment exagéré et incompatible avec le misérable état où le musulman est actuellement acculé ; mais ce sentiment n'en est pas moins noble, et c'est une force importante avec laquelle l'Anglais devrait compter s'il veut rester longtemps aux Indes.

III

De la ville de Peschavar, j'entrai de nouveau dans l'Afghanistan, et, par la route de Caboul, je traversai les chaînes de Hindou-Kousch, et, poursuivant mon voyage, toujours à pied, j'arrivai au Turkestan. Là, je visitai successivement les villes de Hissar, Samarcande, Boukhara et Khiva. Parmi les personnages de marque les plus influents, sont : Seïd Djavad, chef de l'Ordre nouvelle de son admission au Paradis ; mais hélas ! le séjour du Paradis n'est que de courte durée, deux jours tout au plus. L'Enfer est un souterrain situé près du Paradis et dont le parquet est fait de longs tuyaux en cuivre qu'échauffent des réchauds éternellement allumés. Le péché du fidèle le conduit là pour une durée plus ou moins longue, suivant la gravité du délit. Vous pensez bien que rarement on en sort sain et sauf ; même si l'on en sort miraculeusement vivant, le corps est tellement mutilé et déformé par les brûlures qu'il arrive souvent qu'on en meurt quelque temps après.

Le chef de la secte est désigné par l'ancien chef mourant. La secte vit de la vie commune, c'est-à-dire que chacun apporte le produit de son travail au foyer commun où le chef distribue, par l'intermédiaire de ses anges, la part qui revient à chacun, d'après le nombre de ses enfants et sa situation. Mais les babys habitent séparément ; leurs femmes et leurs filles ne cachent point leur visage devant les fidèles, qui les traitent de sœurs ou de mères suivant leur âge ; la monogamie est observée le plus strictement ; c'est un crime emportant la peine de mort et l'enfer que de contracter plusieurs mariages à la fois. Les orphelins et les vieillards sont nourris aux frais communs.

On m'a dit que la même organisation est pratiquée dans toutes les régions où le babysme a pénétré, depuis Akka jusqu'à Iezde. Les chefs régionaux ont des communications suivies entre eux. Si une région vient à être frappée par quelque malheur, par exemple par la famine, les fidèles de toutes les autres régions sont tenus à la secourir par des collectes

Après quelques mois de séjour chez les babys, je m'esquivai un beau jour pour aller visiter la Mecque. De la Mecque, par la voie de Damas et de Smyrne, j'arrivai à Constantinople. Là, on me parla tant de la splendeur et de la puissance du Meghrèbe (Occident), et surtout de la tour Eiffel, que je ne pus résister à la curiosité de la visiter ; d'ailleurs, moi qui suis roi de la terre (1), je me serais considéré au-dessous du Shah, roi de la Perse, si je n'allais pas visiter l'Europe qu'il a parcourue par trois fois. Je repris donc mon bâton et me remis en route ; je traversai successivement la Bulgarie, la Roumanie, l'Allemagne, l'Autriche, et

(1) Titre que prennent les derviches.

On demande des adresses
D'INSTITUT DE POMOLOGIE
Sous chiffres H. 4058
à Rodolphe Mosse. Zurich.

Traités de Médecine — Pharmacie —

Parfumerie
IXORA
ED. PINAUD
Savon ..... à IXORA
Essence ..... à IXORA
Eau de Toilette... à IXORA
Pommade..... à IXORA
Huile..... à IXORA
Poudre de Riz ... à IXORA
Vinaigre ..... à IXORA
37, Boulevard de Strasbourg, PARIS

Chemins de fer de l'Ouest

VOYAGE D'EXCURSION AUX PLAGES DE LA BRETAGNE

Du 1er mai au 31 octobre, il est délivré des billets de voyage d'excursion aux plages de Bretagne, à prix réduits, et comportant le parcours ci-après :

Le Croisic, Guérande, Saint-Nazaire, Savenay, Questembert, Ploërmel, Vannes, Auray, Pontivy, Quiberon, Lorient, Quimperlé, Rosporden, Concarneau, Quimper, Douarnenez, Pont-l'Abbé, Châteaulin.

Durée : 30 jours.

Prix des billets (aller et retour) : 1re classe, 50 fr.; 2e classe, 40 fr.

SERVICES QUOTIDIENS RAPIDES

ENTRE

Paris et Londres, par Dieppe et Newhaven.

Les importants travaux exécutés récemment dans les ports de Dieppe et de Newhaven, en donnant la facilité d'organiser, dans ces deux ports, des départs à heures fixes, quelle que soit l'heure de la marée, ont permis aux Compagnies de l'Ouest et de Brighton de réduire considérablement la durée du trajet entre Paris et Londres et de créer des services rapides qui fonctionnent tous les jours, sauf le cas de force majeure (voir les affiches spéciales), aux heures indiquées ci-dessous :

De Paris à Londres :

JOUR : 1re et 2e classe.

Départ de Paris-Saint-Lazare, 9 h. matin; départ de Dieppe, midi 45.

Arrivée à Londres, gare de London-Bridge, 7 h. soir; arrivée à Londres, gare de Victoria, 7 h. soir.

NUIT : 1re, 2e et 3e classe.

Départ de Paris-Saint-Lazare, 8 h. 50 soir; départ de Dieppe, 1 h. matin.

Arrivée à Londres, gare de London-Bridge, 7 h. 40 matin; arrivée à Londres, gare de Victoria, 7 h. 50 matin.

De Londres à Paris :

JOUR : 1re et 2e classe.

Départ de Londres, gare de Victoria, 9 h. matin; départ de Londres, gare de London-Bridge, 9 h. matin.

Départ de Newhaven, 10 h. 35 soir; arrivée à Paris-Saint-Lazare, 6 h. 50 soir.

NUIT : 1re, 2e et 3e classe.

Départ de Londres, gare de Victoria, 8 h. 50 soir; départ de Londres, gare de London-Bridge, 9 h. soir.

Départ de Newhaven, 11 h. soir; arrivée à Paris-Saint-Lazare, 8 h. matin.

Prix des billets :

Billets simples valables pendant sept jours :

1re classe, 41 fr. 25; 2e classe, 30 fr.; 3e classe, 21 fr. 25.

Plus 2 fr. par billet pour droits de port à Dieppe et à Newhaven.

Billets d'aller et retour valables pendant un mois :

1re classe, 68 fr. 75 ; 2e classe, 48 fr. 75; 3e classe, 37 fr. 50.

Plus 4 fr. par billet pour droits de port à Dieppe et à Newhaven.

Ces billets donnent le droit de s'arrêter à Rouen, Dieppe, Newhaven et Brighton.

DÉCÈS

INHUMATIONS DU 23 SEPTEMBRE

M. Carcassonne, 65 ans, rue Molière, 5.
Mme Baget, 32 ans, rue Montmartre, 53.
M. Hamon, 27 ans, rue Aux-Ours, 7.
Mme Georget, 51 ans, quai d'Anjou, 35.
M. Schadet de Rié, 78 ans, boul. St-Germain, 60.
Mme v. Bégule, 82 ans, boul. St-Germain, 121.
M. Aufrère, 74 ans, rue de Sèvres, 42.
M. Andoque, 63 ans, rue de Clichy, 55.
Mme Quenesson, 57 ans, rue Ambroise-Paré, 2.
Mme Petigny, 52 ans, rue Keller, 36.
Mlle Alriq, 14 ans, passage Charolais, 8.
M. Moutardier, 62 ans, rue Chevalleret, 167.
M. Carpentier, 51 ans, rue Beaunier, 23.
Mme v. Brout, 60 ans, rue Lecourbe, 192.
M. Seigneur, 24 ans, rue Bois-le-Vent, 8.
M. Malsac, 72 ans, avenue des Ternes, 29.
M. Epplé, 57 ans, rue Hégésippe-Moreau, 8.
M. Depussay, 40 ans, rue d'Allemagne, 55.
Mme v. Laisné, 62 ans, rue de Chine, 4.

SPECTACLES DU 27 SEPTEMBRE

OPÉRA. — Relâche.
FRANÇAIS. — 8 h. 1/2. Griselidis. — Souvent homme varie.

OBLIGATIONS DE CHEMINS DE FER	Précédente clôture	Dern. cours
Alais au Rhône..... ..... juil. 83.	25 ..	.. ..
Argentins 3 5/0. ..... août 91.	195 ..	195 ..
Bône-Guelma..... août 91.	427 ..	429 ..
Chem. de fer Economiques.... mai 91.	412 50	412 ..
Est 3 0/0. ..... juin 91.	442 50	442 ..
— 3 0/0 nouvelles..... mars 91.	437 ..	437 ..
Ardennes ..... juil. 91.	438 ..	438 ..
Est-Algérien ..... 15 juil. 91.	407 ..	407 ..
Grande-Ceinture. ..... avril 91.	460 .	... ..
Lille-Béthune..... id.	446 50	442 ..
Lyon 3 0/0..... id.	447 ..	448 ..
Bourbonnais. ..... juil. 91.	444 ..	444 ..
Dauphiné ..... id.	442 ..	444 25
Genève 1855..... id.	443 ..	442 ..
Méditerranée 3 0/0..... id.	444 50	443 75
Paris-Lyon-Méditerr., fusion anc... id.	446 25	446 ..
— — nouv.. av. 91.	449 ..	449 25
Victor-Emmanuel 1862. ..... id.	442 ..	... ..
Médos (1 coup. de retard..... janv. 91.	365 ..	362 50
Midi..... juil. 91.	446 50	448 ..
Nord..... id.	450 50	451 75
Nord-Est ..... avril 91.	443 ..	443 ..
Orléans ..... juil. 91.	448 ..	448 ..
— 3 0/0 1884..... avril 91.	454 50	455 ..
Grand-Central..... juil. 91.	444 50	445 ..
Orléans-Châlons 1re émiss.... janv. 84.	109 ..	... ..
Rouen-Nord..... id.	... ..	... ..
Ouest 3 0/0..... juil. 91.	445 50	446 75
— 3 0/0 nouvelles ..... avril 91.	453 ..	452 50
Ouest-Algérien 3 0/0..... mars 91.	412 ..	409 50
5 0/0..... juin 91.	652 ..	652 25
5 0/0..... avril 91.	1280 ..	1285 ..
Méditerranée 5 0/0..... id.	647 ..	647 ..
Loire-et-Loire..... juil. 91.	626 50	... ..
Alous 3 0/0..... mai 91.	350 ..	347 50
Séries Galicie et Léon, 1re hyp. avril 91.	357 ..	360 ..
Galiciens 3 0/0, 1re hypothèque. mars 91.	419 ..	418 ..
— 2e — ..... id.	406 ..	406 ..
— série A..... id.	405 ..	405 ..
Autrichiens 5 0/0..... avril 91.	535 50	... ..
Lombardes (Sud-Autriche)..... juil. 91.	190 ..	170 ..
— nouvelles (série X).... avril 91.	315 50	316 ..
Municipaux Bons 6 0/0..... juill. 91.	320 ..	320 ..
Nord-Espagne 3 0/0 1re hypothèq. avril 91.	525 50	... ..
— 2e — ..... id.	398 ..	398 50
— 3e — ...juil. 91.	373 ..	373 .
Espagne-Barcelone..... id.	352 ..	348 25
Portugais 3 0/0..... id.	352 ..	352 ..
Hongrois 3 0/0..... id.	172 50	165 ..
Bagdad 3 0/0, 1re hypothèque ..... id.	361 ..	364 ..
Séville-Séville..... id.	372 50	... ..
OBLIGATIONS DIVERSES		
Railways (Cie générale de) 5 0/0... juil. 91.	503 ..	505 ..
Crédit colonial 6 0/0. ..... août 91.	276 ..	275 .
Banque hypothécaire de France... août id.	515 50	515 50
— 3 0/0, 1881.. mars 91.	419 50	420 ..
Canal-Algérienne 3 0/0..... juill. 91	44 ..	44 ..
Société foncière lyonnaise 3 0/0... mai 90.	370 ..	... .
Compagnie générale des Eaux 3 0/0.avril 91.	470 ..	467 50
— — — 5 0/0.. mai 91.	536 ..	... ..
Banlieue de Paris 4 1/2 0/0... juil 91.	520 ..	... ..
Ville de Bordeaux 5 0/0..... avril 91.	526 ..	526 ..
Parisien 5 0/0..... juil 91.	528 ..	526 25
Central, 300 fr., 5 0/0 ..... id.	310 ..	310 50
Général, 300 fr., 5 0/0..... mars 91.	307 50	307 ..
Ville Gand 5 0/0. ..... avril 91.	375 ..	.. ..
Ville Madrid 5 0/0..... juil 91.	439 75	439 75
..... avril 90.	... .	... ..
Nord-Lille..... juil. 91.	470 ..	... ..
Messageries maritimes 4 0/0..... avril 91.	507 50	510 ..
Omnibus 4 0/0..... juil. 91.	503 75	503 ..
Voitures 4 0/0 ..... avril 91.	507 50	... ..
Transatlantique 3 0/0. ..... avril 90.	379 ..	380 ..
Docks militaires 6 0/0.... ..... mai 91.	628 ..	630 ..
— bons Trentenaires..... 6 mars 91.	138 50	138
— obligations 5 0/0..... avril 91.	615 .	612 50
— 3 0/0 (1re série). 2 mars 91.	446 25	446 75
— — (2e série)..... id.	437 75	438 ..
— bons de coupons..... 15 nov. 90.	94 50	93 ..
Crédit foncier égyptien ..... avril 91.	518 ..	518 25

OBLIGATIONS DIVERSES	Précédente clôture	Dern. cours
Panama 5 0/0, tout payé ..... 15 juil. 88.	34 ..	30 ..
— 3 0/0 — ..... 15 oct. 88.	27 50	24 25
— 4 0/0 — ..... oct. 88.	27 75	24 ..
— remb. à 1,000 f. (1re sér.) 15 nov. 88.	31 50	30 ..
— — — (2e sér.). 15 sept. 88.	32 ..	28 50
— obligations à lots, libérées déc. 88.	95 ..	100 ..
FONDS ÉTRANGERS		
Anglais Consolidés 2 3/4 0/0... 5 juillet 91.	95 ..	.. ..
Belge 3 0/0 1873..... mai 91.	96 ..	.. ..
Autriche 5 0/0 argent..... juillet 91.	79 15	.. ..
Domaniales d'Autriche..... 2 mars 91.	318 50	318 50
Hongrois 4 0/0 ..... juillet 91.	90 40	90 45
Egypte Daïra-Sanieh. ..... 15 avril 91.	496 ..	496 ..
— Dette privilégiée..... id.	465 ..	466 ..
— Domaniales..... juin 91.	521 ..	... ..
Etats-Unis 4 0/0..... juillet 91.	123 50	... ..
Italien 3 0/0..... avril 91.	54 10	.. ..
Portugais 3 0/0 1853 à 1884..... juillet 91.	37 65	36 50
— 4 1/2 0/0..... avril 91.	277 ..	272 ..
Emprunt hellénique 5 0/0 1881.... juillet 91.	408 75	... ..
— — 5 0/0 1884 ..... id.	410 ..	412 ..
Roumain 1876 5 0/0..... avril 91.	103 ..	103 ..
Russe 3 0/0 ..... juin 91.	83 25	83 ..
— 4 0/0 1867-69 Nicolas ..... mai id.	98 25	98 50
— 4 0/0 1880 ..... 13 mai 91.	98 75	98 75
— 4 0/0 or, 1889..... juin 91.	98 50	98 40
Emprunt brésilien 1888 4 1/2 0/0.. avril 91.	77 ..	76 25
— — 1889 4 0/0..... id.	72 50	72 ..
Suédois 1878 4 0/0..... 19 juin 91.	104 ..	... ..
— 1880 4 0/0..... avril 91.	104 90	... ..
Victor-Emmanuel 1863..... avril 91.	318 ..	317 50
Emprunt argentin 5 0/0 1886. .... juillet 91	325 ..	321 25
MARCHÉ EN BANQUE		
Phénix espagnol.....	591 ..	594 ..
Alpines.....	187 50	190 62
Rio-Tinto.....	550 62	549 ..
Tharsis.....	154 37	153 75
Callao 1.8 000 d'action.....	16 50	16 50
Oblig. ch. ottomans	64 75	64 75
— Banque foncière russe, 1re série.....	458 75	... ..
— — — 4e et 5e séries.	453 ..	.... ..

PRIMES		VIE COURANT	VIE PROCHAIN
3 0/0.....	dt 50	96 35 à 96 40	96 75 à 96 80
—	dt 25	96 40 à 96 47	96 95 à 97 10
4 1/2 1883.....	dt 50	... .. à	... .. à ... ..
—	dt 25	... .. à	... .. à ... ..
Italien 5 0/0.....	dt 50	.. .. à	.. .. à .. ..
Crédit foncier	dt 10	... .. à	1305 .. à 1302 50
Suez	dt 10	.... .. à 2910 ..	2945 .. à 2950 ..

VALEURS SE NEGOCIANT A TROIS MOIS

REG.	ÉTRANGER	PAPIER LONG	PAPIER COURT
3 0/0	Amsterdam	207 5 8 à 207 7,8	207 1 8 à 207 3 8
4 0/0	Allemagne.....	123 1 8 à 123 1.4	123 1,16 à 123 3/16
5 0/0	Vienne.....	212 1/2 à 213 1 2	213 ./. à 213 1 2
5 0/0	Barcelone.....	456 ./. à 457 ./.	457 ./. à 458 ./.
5 0/0	Madrid..... ..	456 ./. à 457 ./.	457 ./. à 458 ./.
7 0/0	Lisbonne	... ./. à ... ./.	... ./. à ... ./.
5 0/0	St-Pétersbourg..	263 1/2 à 265 1/2	264 1/2 à 266 1/2

VALEURS SE NEGOCIANT A VUE

3 0/0	Londres ..	25 30 ./. à 25 32 ./.	25 29 ./. à 25 30 ./.
3 0/0	New-York	520 ./. à 522 ./.	521 ./. à 522 ./.
3 0/0	Belgique..	1/8 p. à 3/16 p.	3/16 p. à 1/4 p
5 1/2	Italie (or).	1 1/2 p. à 1 3/4 p	1 3/4 p. à 2 0/0 p.
4 0/0	Suisse	1/8 p. à 1/4 p.	3/16 à 5/16 p.

ESCOMPTE A LA BANQUE DE FRANCE : 3 0/0.

INTÉRÊT DES AVANCES : 3 1/2 0/0.

Samedi 26 septembre, 3 heures.

Il y a moins d'enthousiasme aujourd'hui, et la Bourse fléchit un peu.

Nous avons dit la grande impression produite par l'annonce de la participation des banques allemandes à l'emprunt russe. Le fait n'a pas cessé d'être exact; mais certains articles de journaux allemands atténuent la portée qu'on lui avait attribuée. Il n'y aurait pas eu d'approbation plus ou moins formelle de la part du gouvernement allemand. Le chancelier aurait simplement déclaré ne pas vouloir sortir de la neutralité absolue dans cette question. Il y a là une nuance qui a été saisie à Berlin et ici.

La faiblesse d'aujourd'hui peut d'ailleurs s'expliquer simplement par des réalisations toutes naturelles. A Berlin, notamment, c'était aujourd'hui la réponse des primes et beaucoup de primes levées ont dû être liquidées.

La baisse du Portugais n'a pas été non plus sans impressionner dans une certaine mesure le reste du marché. Le 3 0/0 Portugais perd en effet encore 75 centimes environ aujourd'hui à 36 9/16.

On ne peut guère prononcer le mot de baisse à propos de la réaction de 7 centimes qui a eu lieu sur le 3 0/0, et qui a ramené le terme au niveau du comptant.

L'Italien perd 15 c. à 90 fr. 65 c., l'Extérieure 9/32 à 72 7/32, le Turc 5 c. à 18 fr. 02 c.

Le Hongrois ne varie pas.

Les Consolidés russes perdent 5/16 à 98 1/4 et l'Orient 9/16 à 71.

Du côté des établissements de crédit, il y a aussi de la réaction.

Le Foncier, sur lequel la spéculation s'était beaucoup engagée à la hausse, avec succès d'ailleurs, au moment de l'annonce de l'émission, est l'objet de réalisations qui le ramènent à 1,277 fr. 50.

La Banque de Paris revient à 793 fr., le Lyonnais à 807 fr. 50 c.

Le Suez perd le cours rond de 2,900 fr. et clôture à 2,897 fr. 50 c.

Le Panama maintient à peu près l'avance conquise hier à 33 fr.

Les valeurs minières sont calmes. Le Rio Tinto reste à 549 fr. 37 c. La de Beers fléchit un peu à 346 fr. 25.

Escompte hors banque, 2 3/8 0/0.

Chèque sur Londres, 25.30 ./..

Londres, 2 heures. — Consolidés, 94 11/16. Egypte, 96 7/8; Extérieure, 72 ./.. ; Italien, 89 5/8; Turc, 17 13/16; Banque ottomane, 12 3/16; Rio, 21 3/4; de Beers, 13 1/2; Brésil, 71 3/4; Cuivre, .. ./.. ; Argent, 45 1/4.

Berlin. — Crédit, 151 5/8; Disconto, 173 1/2 ; Roubles, 214 3/4.

Buenos-Ayres. — Or, 408.

Français ont aujourd'hui plus que jamais un véritable culte ».

Art et Science. — Ces mots, qui réunis désignent toutes les connaissances humaines, sont loin d'avoir un sens précis dans le langage courant. Il semble, dit M. Courcelle-Seneuil, qui lit un Mémoire sur ce sujet, qu'on donne plus volontiers le nom de *science* aux connaissances dont l'acquisition coûte des études plus longues ou sont cultivées par des personnes dont la profession est considérée comme supérieure, et le nom d'*art* aux connaissances dont l'acquisition semble plus facile et ouvre une carrière à des professions que l'on considère comme inférieures.

M. Courcelle-Seneuil s'élève contre cette distinction usuelle. Il dit au contraire qu'elle doit être fondée sur la différence effective qui existe entre nos diverses connaissances. Les arts, suivant lui, ont pour objet les désirs humains très divers qu'ils tendent à satisfaire ; les sciences n'ont qu'un but : connaître jusqu'à savoir, s'il se peut, la nature et ses lois, indépendantes des volontés humaines. Les arts se définissent par leurs tendances, les sciences par l'objet que chacune d'elles étudie. M. Courcelle-Seneuil donne une division personnelle de l'art social, qui est par excellence la politique ou art de diriger les sociétés humaines. Il divise cet art social en branches diverses, dont il cite les principales : la politique proprement dite, le droit et la législation, la morale, la pédagogie, etc. L'honorable académicien insiste pour qu'on sépare l'art et la science dans nos connaissances morales et politiques. Sans cela on s'expose à ne voir dans les différentes branches de l'art social que des préceptes absolus, des règles empiriques, fondés sur la routine, à peine susceptibles d'être modifiés par des fantaisies individuelles sans autorité. Le progrès alors est bien difficile, peut-être impossible. Pour avoir voulu qualifier de « sciences » toutes nos connaissance morales et politiques, on n'a qu'une masse confuse d'opinions au milieu desquelles on s'agite dans une incurable stérilité. M. Courcelle-Seneuil répond en finissant aux objections des jurisconsultes qui n'acceptent pas le nom d'« art » donné à l'objet de leurs études bien qu'il l'ait eu autrefois. Leur considération n'en sera pas diminuée; ils décideront et commanderont quand même.

Plusieurs membres de l'Académie, notamment MM. Aucoc, Maurice Bloch et Frédéric Passy qui désirent présenter quelques objections à M. Courcelle Seneuil, ont demandé que le Mémoire imprimé soit communiqué en épreuves à ceux de leurs confrères qui désireraient prendre part à une discussion approfondie sur cette question qui aura lieu dans quinze jours.

M. Georges Picot donne à l'Académie de très bonnes nouvelles de M. Jules Simon, qu'il a vu cette semaine à la campagne, et qui se propose de revenir très prochainement à Paris.

Après un court comité secret, la séance a été levée à une heure trois quarts.

C'est à tort que les journaux ont annoncé que la santé de M. Eugène Guillaume, membre de l'Institut, directeur de l'Ecole de Rome, avait été atteinte. Nous sommes heureux de pouvoir rassurer les amis de l'illustre sculpteur, qui ne tardera pas à reprendre la direction de l'Académie française à Rome.

Les obsèques du peintre décorateur Lavastre ont eu lieu ce matin à dix heures, en l'église Saint-Pierre de Montmartre. Un détachement du 117e de ligne a rendu les honneurs militaires pendant la levée du corps.

Les élèves du peintre, la direction de l'Opéra, la manufacture nationale des Gobelins, la Société des artistes peintres et décorateurs français, les machinistes de l'Opéra-Comique, avaient envoyé des couronnes.

Le deuil était conduit par les deux fils adoptifs du défunt, MM. Jean et André Véraguth, et son ami et collaborateur, M. Carpezat. Dans l'assistance nous avons remarqué MM. Jules Massenet, Ritt, Carvalho, Antonin Proust, les peintres décorateurs Rubé, Chaperon, etc.

L'inhumation a eu lieu au cimetière Montmartre.

Un journal du matin a annoncé qu'une soixantaine d'apprentis de l'imprimerie Plon trouvant leur salaire insuffisant s'étaient mis hier en grève.

Renseignements pris, l'incident se trouve réduit à une pure gaminerie de quinze à vingt jeunes garçons employés à « recevoir la feuille », c'est-à-dire à empiler d'une façon régulière les imprimés au sortir des presses.

Trouvant la journée trop belle pour travailler, ces jeunes gens ont préféré aller jouer dans le jardin du Luxembourg. A quatre heures, regrettant déjà leur escapade, ils ont demandé à réintégrer les ateliers, mais il n'y ont été admis que ce matin.

Ce matin, Mme veuve Marteau, concierge, 3, rue Saint Philippe-du-Roule, et sa fille, ont été trouvées asphyxiées dans leur loge.

Elles avaient fermé toutes les issues et laissé ouvert le robinet du gaz placé dans la cuisine.

Des soins empressés ont pu rappeler à la vie la fille de Mme Marteau.

ANNECY, le 26 septembre. — Dans la nuit de jeudi à vendredi, un gendarme retraité habitant Thônes a tué sa femme et sa fille à coups de poignard et étranglé son fils. Il s'est pendu ensuite dans le grenier de sa maison. On croit qu'il a agi dans un accès de fièvre chaude.

BORDEAUX, le 26 septembre. — Ce matin, vers huit heures, un accident est arrivé sur le quai de Queyries, à la Bastide.

Plusieurs ouvriers étaient occupés à décharger du gravier à bord d'un navire au moyen d'une grue à vapeur, lorsque la chaîne retenant la benne chargée de gravier à une grande hauteur se rompit. La benne bascula et tout son chargement tomba sur deux ouvriers, les nommés Rounière et Constant.

Les deux malheureux ouvriers furent littéralement broyés. Ils étaient célibataires.

Nous apprenons que le contrat relatif à l'emprunt russe a été signé hier à Saint-Pétersbourg. En dehors des maisons Mendelssohn et Warschauer, il est probable que la Berliner Handelsgesellschaft et la maison Bleichröder participeront à l'émission du 3 0/0 russe.

RENSEIGNEMENS COMMERCIAUX

CHAMBRE SYNDICALE DE LA MÉTALLURGIE DE PARIS

26 septembre.

Fers marchands au coke, 100 kilog.	17 fr. ..	
Fers à I pour planchers, 100 kilog.	18 fr. ..	
Tôles n° 2, 100 kilog.....	20 fr. 50	

Prix de base, classifications et majoration d'usage.

Le Havre, le 26 septembre, 10 h.

Cotons à terme. — Soutenus. Ventes, 1,000 b.
Cafés à terme. — Calmes. Ventes, 8,000 s.

	Cotons.	*Cafés.*
Courant.....	57 fr. 75	79 fr. 75
Octobre.....	57 fr. 50	77 fr. 25
Novembre.....	57 fr. 62	73 fr. 50
Décembre.....	57 fr. 75	72 fr. 25
Janvier.....	57 fr. 87	72 fr. ..
Février.....	58 fr. 25	72 fr. ..
Mars.....	58 fr. 50	71 fr. 50
Avril.....	59 fr. ..	71 fr. 50
Mai.....	59 fr. 50	71 fr. 50
Juin.....	59 fr. 87	71 fr. 50
Juillet.....	60 fr. 25	71 fr. 50

Le Havre, le 26 septembre, 12 h.

Cafés à terme. — Soutenus. Prix en hausse de 1 fr. Ventes, 14,000 s.

Cafés disponibles. — Calmes. On a vendu 40 s. Santos, non lavés, à 79 fr.; 150 s. dito, dito, de 90 fr. à 92 fr.; 60 s. Salvador, à 96 fr.; 200 s. Port-de-Paix, à 87 50 les 50 kilog.

Cotons disponibles. — Soutenus. On a vendu 170 b. Nouvelle-Orléans, de 58.50 à 64.50; 320 b. très ordinaire Louisiane, à 54 fr.; 29 b. Pérou mou, à 54.50 les 50 kilog.

Cuirs disponibles. — Faibles. On a vendu 5,750 pièces salés verts Montevideo, saladeros, bœufs, à 50 fr.; 500 pièces dito, dito, à 54 fr. les 50 kilog.

Saindoux disponible. — On cote Wilcox, 46.25 les 50 kilog.

Laines à terme. — Soutenues. Ventes, 400 b.
On cote : Courant, 136 50; octobre, 136 50; novembre, 137 50; décembre, 138 50; janvier, 138 .. février, 144 ..; mars, 145 ..; avril, 145 50; mai 146 ..; juin, 146 ..; juillet, 146 50.

Laines disponibles. — Calmes. On a vendu 62 b. Algérie, débris, à 40 fr. les 50 kilog.

Liverpool, le 26 septembre.

Cotons disponibles. — Soutenus.
Ventes, 7,000 b. — Importations, 1,000 b.
Cotons futurs. — Soutenus, baisse de 1/64 sur l'éloigné.

Sufi 76 Farabi I

n. 202

احمد بن محمد بن صالح بن النضر

(ت ٣٧٢) الانطاكي الصوفي

اذ كان مذهبه التصوف (panin/ت)

والسياحة

Teibîl + Sufismus

Ibn Asâkir ed. Mehren p. 137 No 12

l.o. Abu-l-Hasan b. Mâsadah al-Isfahânî, al'Ârif,

a. Sûfî: كان ينكر على مشبهة الصوفية وغيرهم من

الجهال فساد مقالتهم في الحلول والإباحة والتشبيه

وغير ذلك من جميع اخلاقهم وقبيح افعالهم واقوالهم

+ 414

حوفية von einer schrecklichen Reise,
in einem Gedicht, das schon Gâḥiẓ
Ḥayw. II 248, 17 Yâqût
II 680, 11

Attar 2, 79, 15

نماز جماعت بر تو فریضه نیست
وطلب حلال بر تو فریضه است

Aufsätze 2. Hälfte IV Bd. — LAB.

Abu Hayyan al-Tawhidi, Muqabasat no 90 fols 92b

هذه مقابسة تشتمل على كلمات شريفة من كلام ابي الحسن
محمد بن يوسف العامري علقت وسمعت اكثرها منه وهي التي
مرّت في شرحه لكتابه الموسوم بالتسكع العقلي ويصلح ان يأتي
عليها هذا الكتاب فاتيت [illegible] على جهتها قصدا لتكثير الفائدة
واخذا بجميع الحزم

Muqabasat no fols 96a Auszüge aus Chazzalis:

Mishkat 96a

ولقد ورد بغداد سنة اربع وستين وثلثمائة في صحبة ذي الكفايتين
فلقي من اصحابنا البغداديين عنتا شديدا ومناكدة وذلك ان
طباع اصحابنا معروفة بالحدة والتوقد على فاضل يُرى من غير بلدهم وذلك
كله جالب للتنافس من التناصف وهو خلق تابع لهواهم وترابهم وقد احتاجوا
من اجل ذلك الى علاج شديد ومفاوضة طويلة وقلّ من يتخلص الى هذا
الباب لغلبة الطباع وسوء العادة وشراسة النفس والحكمة على
السنتهم اظهر منها على افعالهم ومطالبتهم بالواجب لهم اكثر من
بذلهم الواجب عليهم وهذا باب وان كان فاشيا في جميع الناس
فكأنه في اصحابنا افشا وهو من جهتهم اعدا وعلى ذلك لا يعشر
واحد منهم اذا برّز في فنّ عشرة من غيرهم واذا كان الكمال ودّ
عزيزا في النوع كيف لا يكون عزيزا في الواحد نسأل الله خلقا
طاهرا وعملا صالحا وعلما نافعا

نور مع قبضة يتراءى كانها متمكنة في الدماغ نور
يشرق من النفس على جميع الروح النفساني فيظهر
كانه تدرع بالبدن شيء ويكاد يقبل روح جميع
البدن صورة نورية وهو لذيذ جدًا نور مبدأه في
صولة وعند مبدأه يتخيل الانسان كان شيئا
ينصدم نور سانح بسلب النفس وبين معلقه محضة
منظ يشاهد تجردها عن الجهات وان لم يكن صاحبها
علم قبل ذلك نور يتخيل معه ثقل لا يكاد يطاق نور
معه قوة تحرك البدن حتى يكاد يقطع مفاصله
وهذه كلها اشراقات على النور المدبر فينعكس الى
الهيكل والى الروح النفساني، وهذه غاية المتوسطين
وقد تحملهم هذه الانوار فيمشون على الماء (٨٧ب)
والهواء وقد يصعدون الى السماء مع ابدان
فيلتصقون ببعض السادة العلوية، وهذه احكام
الاقليم الثامن الذي فيه جابلق وجابرص
وهورقليا ذات العجائب واعظم الملكات ملكة (٨٧ب)
موت بنسلخ النور المدبر عن الظلمات ~~انسلاخ~~
انسلاخا وان لم يخل عن بقية علاقة مع البدن
الا انه يبرز الى عالم النور ويصير معلقا بالانوار
القاهرة ويرى الحجب النورية كلها بالنسبة الى
جلال النور المحيط القيوم نور الانوار كانها بشفافة
ويصير كانه موضوع في النور المحيط، وهذا
المقام عزيز جدًا حكاه افلاطون عن نفسه
وهرمس وكبار الحكماء من انفسهم وهو ما حكاه
صاحب هذه الشريعة يعني النبي (ص) اخر الزمان
اشار بقوله مع الله تعالى وقت لا يسعني فيه ملك
مقرب ولا نبي مرسل وكذا اشير الى مقامه حيث
في الكتاب الالهي ثم دنى فتدلى فكان قاب قوسين
او ادنى كذا وكذا وجماعة المنسلخين عن النواسيت
كابي يزيد البسطامي والحسين بن منصور وذو النون
المصري وغيرهم من كبار الاولياء ولا يخلو الا دوار عن
هذه الامور وكل شيء عنده بمقدار وعنده مفاتيح

Suhrawardi حكمة الاشراق
ed. Corbin, MXL 469

٨٦ب

فاعلم ان النفوس اذا دامت عليها الاشراقات
العلوية تطيعها مادة العالم ويسمع دعاءها في
العالم الاعلى ويكون في القضا السابق مقدرا ان
دعا شخص يكون سبب الاجابة في شي كذا والنور
السانح من العالم الاعلى هو ~~الكسير~~ اكسير القدرة
والعلم فيطيعه العالم الاعلى والنفوس المجردة
يتقرر فيها مثال من نور الله تعالى حيث تمكنت
فيها نور خلاق (؟) والعين السوء هو النورية
قاهرة تؤثر في الاشياء فتفسدها واخوان التجريد
يشرق عليهم انوار ولها اصناف نور بارق
يرد على اهل البدايا يلمع وينطوي كلمعة بارقة
لذيذة ويرد على غيرهم ايضا نور بارق اعظم منه
واشبه منه بالبرق الا انه برق هائل وربما يسمع
معه صوت كصوت رعد او دوي في الدماغ
نور وارد لذيذ / يشبه ورودَه ورودَ ماء حار
على الراس نور / ثابت زمانا طويلا شديد القهر
يصحبه هذه في الدماغ نور لذيذ جدًا لا يشبه
البرق بل يصحبه بهجة لطيفة حلوة يتحرك
بقوة المحبة نور محرق يتحرك من تحريك القوة
العرية وقد يحصل من سماع طبول وابواق وامور
هائلة للمبتدي او لتفكر وتخيل يورث عزا (؟)
نور لامع في حفظة عظيمه يظهر مشاهدة وابصارا
اظهر من الشمس في لذة معرفة نور براق لذيذ
جدا يتخيل كانه معلق بشعر راس الانسان زمانا
طويلا نور سانح مع قبضة (؟) مثالية يتراءى كانها
قبضت بشعر راسه ونحره شديد ويؤلمه الما لذيذا

خليفة عنده علم الكتاب

Zum Schluß mein Autographen-Album
[illegible] Christentum

فاعلموا في هذا الكتاب المستطاب ان الشريعة الغراء
هي شريعة نبي اخر الزمان فتفكروا وتاملوا ولا تلقوا
انفسكم بالعذاب الاليم

~~Mohammed~~ Jesus hat nur gesagt, was Mohammed
[illegible]; denn Anmut an die Christen
liegt nicht auf den Lippen ihrer
[illegible].

سادتنا وكبراءنا

الغيب لا يعلمه الا هو ومن لم يشاهد من نفسه
هذه المقامات فلا يعترض على اساطين الحكمة من الانبياء
والاولياء والحكماء فان ذلك نقص وجهل وقصور ومن
عبد الله تعالى على الاخلاص من غير نفاق ومات
عن الظلمات / ورفض مشاعرها شاهد ما لا يشاهد
غيره وهذه الانوار ما يشوبه العز ينفع في الامور
المعلقة به

اوصيكم اخواني بحفظ اوامر الله تعالى وترك
مناهيه والتوجه الى الله مولانا نور الانوار بالكلية
وترك ما لا يعنيكم من قول وفعل وقطع كل خاطر
شيطاني واوصيكم بحفظ هذا الكتاب والاحتياط
فيه وصونه عن غير اهله والله تعالى عز وجل
خليفتي عليكم

Beendigt Januar II 582

Das ganze System ist dialektisch auf der
Gegensatzlichkeit von Licht und finsterem [illegible]

Licht ist نور الانوار [illegible] selbst Licht
[illegible]

فلا تمنحوه الا لمن استحكم طريقة المشائين وهو محب
لنور الله تعالى وقبل الشروع يرتاض اربعين يوما تاركا
للحوم الحيوانات مقللا للطعام منقطعا الى التأمل لنور
الله عز وجل وعلى ما يامره قيم الكتاب فاذا بلغ الكتاب
اجله فله الخوض فيه فسيعلم الباحث فيه انه قد
فاز المتقدمين والمتأخرين ما يسر الله تعالى على لساني
منه وقد القاه بالنافث القدسي في روعي في يوم عجيب
دفعة وان كانت كتابته ما اتفقت الا في شهر لموانع
الاسفار وله خطب عظيم ومن جحد الحق فسينتقم
الله تعالى منه ولا يطمعن احد ان يطلع على اسرار
هذا الكتاب دون المراجعة الى الشخص الذي يكون

Ein Opfer wird als Ersatz
genommen. غسلش نمد وخرقه
در وی پوشید
ततः 2/58, 21

Zweiter Gottesbeweis.

وفي كامل ابن عدي وسنن البيهقي وشعب الايمان، Dam. II 395
عن انس ابن مالك رضي الله تعالى عنه قال ان رجلا اتى النبي
صلعم فقال يا رسول الله ارسل ناقتي واتوكل ام اعقلها واتوكل
فقال صلعم بل اعقلها وتوكل،
= Tirmidi II 84

[Diese Tradition kommt mit Bezugnahme zu Ende von Diefer bei Buchari
erwähnten, in dem Capitel وكان امر الله قدرا مقدورا, bei Salisbury, Americ. Off.
VIII. 136)

وقال ما منكم احد الا قد كتب مقعده من النار او من الجنة فقال رجل من
القوم ألا نتكل يا رسول الله قال لا اعملوا فكل ميسر ثم قرأ فاما
من اعطى واتقى الآية . Diese Tradition besagt, daß man
bei ihr bezüglich seiner moralischen Grundlagen und seiner Religiosität nicht
etwas auf das vorherbestimmte Fatum setzen möge, infolge dessen auf den
Rückschluß ins Paradies kommen müsse, wenn es vor seiner Geburt
so bestimmt wäre; sondern man Ihre Gebete, Bemühungen die für das Paradies
bestimmt ist, wird in der Erfüllung der Zeiten, die ins Paradies führen, von
Gott gefördert. Demnach kommt man einige Variante entsprechend zu sein,
Siehe Tradition mit ganz anderen Points verliehen.

Igh. II 76. Trad.

عن رسول الله صلعم ان الله يحب العبد المحترف
" " " ان الله تعا يبغض العبد الصحيح الفارغ
" " " من اكتسب قوته ولم يسأل الناس لم يعذبه الله تعالى يوم القيامة
ولو تعلمون ما اعلم من المسألة لما سأل رجل رجلا شيئا وهو يجد قوت
يومه وليس عند الله احب من عبد ياكل من كسب يده ان الله تعا يبغض
كل فارغ من اعمال الدنيا والاخرة
من بات كالا في طلب الحلال اصبح مغفورا له
" " وقيل لمحمد بن مهران ان جارنا اقواما يقولون نجلس في بيوتنا وتأتينا ارزاقنا
وقال هؤلاء قوم حمقى ان كان لهم مثل يقين ابراهيم خليل الرحمن فليفعلوا
وقال عمر بن الخطاب رضه لا يقعدن احدكم عن طلب الرزق ويقول اللهم ارزقني
فقد علمتم ان السماء لا تمطر ذهبا ولا فضة، وقال ايضا اني لارى رجلا فيعجبني فاقول
له حرفة فان قالوا لا سقط من عيني

Muqâtil VIII. 346 Trad.

عن ابن مسعود ايما رجل جلب شيئا الى مدينة من مدائن المسلمين صابرا محتسبا
فباعه بسعر يومه كان عند الله من الشهداء

Buhârî Kitâb al-adab nr. 32

على كلّ مسلم صدقة قالوا فان لم يجد قال فيعمل بيديه فينفع نفسه
ويتصدّق الخ

(Rabal. IX p. 30.)

Buhârî, Kitâb al-Kadr nr. 4.

كنّا جلوسا مع النبي صلعم ومعه عود ينكت في الارض وقال ما منكم من احد الاّ قد كُتب مقعده من النار او
من الجنّة فقال رجل من القوم ألاّ نتّكل (وندع العمل var. add.)
يا رسول الله قال لا اعملوا فكلٌّ مُيسّر ثمّ قرأ فامّا من اعطى
واتّقى الآية

Damîrî II 119–120 auszugsweise wörtlich aus Ibn
fr. Der Theologen Abû Tâlib Makkî

وقال الامام العلامة شيخ الشريعة والحقيقة ابو طالب المكّي في كتابه قوت القلوب اعلم ان العلماء بالله تعالى لم يتوكلوا
عليه لاجل ان يحفظ عليهم دنياهم ولا لاجل ~~سلعهم~~ تبليغهم رضاهم
ومرادهم ولم يشترطوا عليه حسب ~~الرضاء~~ القضاء بما يحبّون ولا ليبدّل لهم
جريان احكامه عمّا يكرهون ولا ليغير لهم سابق مشيئته الى ما يعقلون ولا
ليحول عنهم سنته التي قد خلت في عباده من الابتلاء والامتحان والاختبار
بل هو جل وعلا اجلّ في قلوبهم من ذلك وهم اعقل عنه واعرف به من هذا
فلو اعتقد عارف بالله احد هذه المعاني مع الله في توكّله لكان عليه كبيرة
توجب عليه التوبة وكان توكله معصية وانّما اخذوا انفسهم بالصبر
على احكامه كيف جرت وطالبوا قلوبهم بالرضا كيف اجرى ١١

Gesänge der arab. Sufi's.

I. Ch. nr. 692, Abu-l-Ganā'im Muhammad b. ʿAlī genannt Ibn al-Muʿallim al-W
(581-592)
besonders Liebes- und Schmachtgedichte, sich
bei und allen Mustik, auch von Predigern

جماعة من مشايخ البطائح يقولون ما سبب
المعلم الا انه كان اذا نظم قصيدة حفظها
الى الشيخ احمد ابن الرفاعي وغنوا بها في
وا عليه فعادت عليه بركة انفاسهم
ذلك من لا شك عنده فيه
النوح ولا يسمعه من عنده ادنى
رواج غرامه

Allegorische Poesie

Poetische Zustände (W. Palmer 165, 11.12) sind von dem Gedichte.

لكلّ امرئٍ منهم نصيبٌ تخصّه يلائم ما في طبعه ويوافق
تُغنّى به النّدمان وهو فكاهة ويُنشِدُه الصوفيّ وهو رقائق

Die Sufis haben das Hadīṯ nicht.

Ḏahabī, Taḏkira IV 15 : Bericht über Hibat Allāh b. ʿAbd al-Razzāq
aus Šīrāz, sl. 458. er sagt:

الصوفية يتبرّءون ممن يشتغل بالعلم والحديث يقولون يشوشون
اوقاتنا ليلة دخل عليه جماعة من اصحاب الحديث فقال له
من اين الخروج من هذا الحرام

Spiritualistische Auslegung des Koran bei Orthodoxen.

Dahabî Taḏkira III 249: Abû ʿAbd al-Raḥmân al-Sulamî al-Naisâbûrî al-Ṣûfî (330–412)

الف حقائق التفسير فاتى فيها بعجائب وتاويلات الباطنية نسأل الله العافية

وكان يضع للصوفية الاحاديث

Ibn Subkî III 62 oben: ʿalâ Tafsîr al-
تحريف وقرمطة

Sufitraditionen

Sulmi III 60 vel.

Muh. b. al Husein Abû 'Abd al Rahman al-Sulamî aus Nîsâbûr (+412)

non tangit von seinen Traditionen

غير ثقة كان يضع للصوفية

قوله ووصاياه لنبيه يعني حيث قال له واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم
بالغداة والعشي وسبب نزولها ما رواه سلمان الفارسي قال جاءت المؤلفة قلوبهم
الى رسول الله صلعم عيينة بن حصن والاقرع بن حابس وذووهم فقالوا يا رسول الله
انك لو جلست في صدر المجلس ونحيت عنا هؤلاء وارواح جباههم (يعنون سلمان وابا ذر
وفقراء المسلمين وكانت عليهم جباب الصوف لم يكن عليهم غيرها) جلسنا اليك
وحادثناك واخذنا عنك فانزل الله تعالى واتل ما اوحي اليك من كتاب ربك حتى بلغ قوله
انا اعتدنا للظالمين نارا يهددهم بالنار فقام النبي صلعم يلتمسهم حتى اصابهم في مؤخر المسجد
يذكرون الله قال الحمد لله الذي لم يمتني (يميتني .sic) حتى امرني ان اصبر نفسي
مع رجال من امتي معكم المحيا ومعكم الممات

Kalâbâḏî. (Wiener Hdschr. Nr. 229)

Eine Sufi-Tradition die gegen die Verachtung der ʿUlamâ gegen Sufîs vom Standpunkt der Letzteren polemisiert

LIII.

Subki V 123

ابو نصر السراج صاحب
كتاب اللمع فى التصوف

Sufi-Literatur

+ 360 in Egypt.

جعفر بن محمد بن نصير الخواص genant الخلدى in Bagdad

Lane & Eliot I 157 ~~ابو عمرو محمد بن ابراهيم الزجاجى~~ Schüler des Junaid

وكان المرجع اليه فى كتب القوم وحكاياتهم وسيرهم حتى قال يوما عندى
مائة وثيق وثلاثون ديوانا من دواوين الصوفية فقيل له هل عندك من
كتب على بن محمد الترمذى شئ فقال ما عددته من الصوفية قلت الحق
انه كان من اكابر الصوفية وان كان من الاوتاد ولم يكن له من
المناقب الا ما وضعه من الاسئلة التى لا يعرف الجواب عنها احد غير ختم الاولياء
وكان فى ذلك كتابة * لبيات مقامه فانه لا يعرف الجواب عنه احد غير الختم

Anfänge der Literatur

Genesis (+ 297/8) verfasst

دواء الارواح die Arzneien der

2 Zell. Bauer Kasd. VII/I

p. 109

Abū Saʿīd Aḥmad ibn al-

Aʿrābī (340) في معاني الزهد

التعرف لمذهب التصوف 556 ك

تاليف ابي بكر محمد بن ابراهيم البخاري

الكلاباذي +380

منازل السائرين 556 ك.

al-Imām Abū Ismāʿīl b. Muḥammad

al-Anṣārī al-Harawī al-Ḥanbalī

al-Ṣūfī + 481 vgl. p. 564

علي بن الحسن الطرسوسي صوفي وضع كتابه ٩٥٠ في اشتباه اسماء شيوخ الرجال

عن الامام احمد في قسمين احوال الصوفية رواه العقيلي

Safa'i Ag. XI G

Die älteste Notiz über لبس الصوف ist, glaube ich, folgende. Als ein Kufischer Barak الحجّاف بن حكيم freie unter den Zayditen vielfachen Gesichtspunkten bereits, wenn der Chalife Abd-al-malik in infolge seiner Herstellung der Ruhe im Reich die Bannerkämpfe ~~[illegible]~~ nicht duldete (73 s. H.)

ثمّ تألّه الحجّاف بعد ذلك واستأذن في الحجّ فأذن له فخرج في المشيخة الذين شهدوا معه فألبسوا الصوف وأحرموا وأبروا أنفهم او حرموها وجعلوا فيها البُرَى ومشوا الى مكّة فلما قدموا المدينة ومكة جعل الناس يخرجون فينظرون اليهم ويعجبون منهم

Nh. ib. XI 73,23 لبس الصوف واظهر سيماء الخير

Mîzân al-i'tidâl I 377

سليمان بن عيسى بن نجيح ~~السجزي~~ السنجري als Kaydâb bezeichnet;

كتاب تفصيل العقل جزءان . له

وله عن سفيان عن منصور عن ابراهيم عن علقمة عن عبد الله مرفوعا اذا اتت على امتي ثلثمائة وثمانون سنة فقد حلت لهم العزبة والترقب على رؤس الجبال Barbarei mit [illegible]

In der späteren hebr. Sprache kommt מָשָׁל mit der Bedeutung von مجاز vor (im Gegensatze zu

דְּבָרִים כִּפְשָׁטָם d.h. حقيقة) z.B. Sifrê z. Deut. nr. 237 (ed. Friedmann 117b unten) mit

Bezug auf

זה אחד מן הדברים שהיה ר' ישמעאל דורש מן התורה כמשל (ganz wie

das oral. مثل u.d. Tebr. Hem. 338,4 אל Chakan 18b 11 . ודרך הקבר מתל

الزيارة فاذا مثل لا لفظ

Mosel opl. ZDMG V 17

Die Araber hielten erstgeborene männliche Kinder für ~~als~~ ominös[1]. Gesteigert wurde diese Anschauung in Bezug auf Erstgeborene deren beiden Eltern ebenfalls Erstgeborene sind ~~waren~~ (bikr bagra bikrayn)[1]. Ḳays b. Zuhayr, der Held des Dāḥis-Ġabra-Krieges selbst Erstgeborener, soll solcher Abstammung gewesen sein[2]; ~~auch~~ wegen seiner blauen Augenfarbe galt er nach arabischer Anschauung als ominöse Person[3].

Man glaubte, daß die Erstgeborenen weniger lebensfähig seien als die nachfolgenden Kinder[4]. ~~Einigen in der islamischen Zeit~~ Man hielt die männliche Erstgeburt für ~~erst~~ ~~erwa~~ (wenig erwünscht; ~~dass der Erst~~ das erste Kind möge ein Mädchen sein. Dieser altarabischen Anschauung entspricht die Sentenz des Muʿāwiya: Mir ist es unlieb, daß der ~~Führer~~ Anführer (Seyid) ein Erstgeborener sei; hingegen möge er vernünftig und kühn sein[4].

Diese Abneigung gegen die männliche Erstgeburt scheint sich aus dem Araberthum auch in der ersten

~~1) Ibid. s.v. V 145,5~~

2) ʿIḳd' III 352 = ʿUyūn al-achbār 453, auch der Basūs wird ~~ist~~ nach einer unsicheren Tradition derselbe Charakter zugeeignet.

3) Ǧāḥiẓ, Ḥayawān V 101,

4) Ǧāḥiẓ, Ḥayawān III 54 vgl. Lammens, Moʿāwiya, Additions zu 323,5 (die dort an erster Stelle gebrachte Zitate ~~Stelle~~ ist nicht richtig)

1) ~~Araber~~ Es ist aber möglich, daß solchen Leuten besondere Stärke zugeeignet wird (nicht die'm). Die ursprüngliche Form der Sentenz scheint zu lauten: asādda l-nāsi bikr bagra bikrayni, F [oder ihn] LA s.v. V 145,5 Ṭūsī al-balāġa I 41,3

Zeit des Islam (wenigstens vollständig) erhalten zu haben. Dem wird in einem Ḥadīṯ Ausdruck gegeben: „Als vorteilhafte Chance gilt es, dass eine Frau als Erstgeburt ein Mädchen zur Welt bringe"[1]. ~~und dass~~ Dies soll man auch schon im Koran (42, 49) ausgedrückt finden: „Er schafft was er will, er giebt, wem er will, Mädchen und giebt, wem er will, Knaben" In dieser Reihenfolge sieht man die Bevorzugung der weiblichen Erstgeburt ausgedrückt[2].

Die alte Anschauung vom omiösen Charakter der Erstgeburt ist im Islam auch in einem der ~~Namen~~ attributa des Satans (oder eines der Satane)[3] ausgedrückt; er ist bikr al-bikrejn: Erstgeborener zweier Erstgeborenen[4]

Im Gemeinbewusstsein ist diese Anschauung allerdings nicht haften geblieben. Sonst wäre ja die Phrase unmöglich: „sie lieben mich mehr als ihre erstgeborenen Kinder"[5], oder die spezielle Bezeichnung des Propheten in einem Trauerliede Ḥassāns als يا بكر آمنة[6]

Balawī, Alif-bā II 411 (min jumni-l-marāti tab-kūrnhā bi'untā ḳalla-l-ḏakari

1) vgl. Suyūṭī al-La'ālī al-maṣnū'a fi-l-aḥādīṯ al-maṣnū'a II 97

2) 'Uyūn al-aḫbār 453 min al-ṣafāṭīn.

3) al-Šiblī (s. Nöldeke, ZDMG, LXIV 439) āḳām al-marǵān fī aḥkām al-ǵānn 153, 8. ~~'Uyūn al-aḫbār 453 min al-ṣafāṭīn~~.

4) Ibn Sa'd ed. Wellhausen 10, 15; 43, 8 u.

5) Dīwān ed. Hirschfeld 133 v. 9

ازرق ominös

al-Šāfiʿī sagt (Subkī I 258,2)

اذا رأيت كوسجا (= ثعلب) فاحذره وما رأيت من ازرق خيرا (Sarhadrī 106 b)

Vorurteil der Araber gegen Blauäugigkeit; am Tage der Auferstehung werden die Sünder blauäugig erwachen.

(Sure 20 v. 102) vgl. dazu Kastal. zu 29, 2 (II (74)) gelegentlich der Erklärung

Aʿšā, Jāqūt III 351,14 = Geyer, Abū Bukrā' n 145 penult.,

wenn die Malaiker البيض الزرق

Im Trauergedicht der Šanfarā auf den Tod ʿOmars wird der Mörder als ازرق العين geschildert (Ham. 488 v. 4)

Rozsnyban

./. ./. ./.

Revue afric. 1913 p. 293

Der Name eines Beyers von Constantine (1753–1755) Hasan bey Azraq aïnou (ازرق عين)

Ex ce. theolog. Akademia magistri tabulae tanaïteticae [illegible]

mégen erzeugt halámnak adok kifejezést azon kitűnő figyelemért, melyet hozzám intézett idvözlő levelével irny

./. ./. Ein Mittel um Blauäugigkeit zu verändern

Damīrī [49, 2 ult. v.o. انسان

~~واذا اكتحل الانسان بلبن النساء مع سكر طبرزد~~

والطفل الازرق العينين اذا رضع من لبن الجارية الحبشية اربعين يوما اسودّت عيناه

Erdélyi

Nagybátos

Dr. Goldziher Ignácz
egyet. tanár úrnak

Ibn Hazm

Budapest
~~VI. Hollós u. 4. I~~

Kaglígetut 35

Datum 450 H verfasst 2, 82, [illegible]

Ibn Harm

الكواف Plural von كافة

V. 116, 6, II 76, 13; 82, 13

II 10, 18

V, 117, 7 خالقهم ورازقهم ومصلح

عزاميت Zauberei V 14, 6

II 16, 9 لا يقيس احد العبيد

لتقيس الليس

قايسه ابليس

ملك الخلص

I 157 ارض قوس

مكسيك الذى فى الفحوص

I 142 وقد ضربت بهذا الفصل وجوه

المتعرضين منهم (Juden) الجدال فى كل محفل

Sa'adia al Spennee in Englanden

ابا ريطا اليعقوبى النصرانى

III 166 والمتعقبين بالكلام من اليهود والنصارى

III 249 Grope Jeleh Die haben nicht einen

tre historischen Kenntnis

II 135 Lit. كتاب السمنانى

قاضى الموصل فى عصرنا

I 174 وقد راى بعض من صككت

وجهه من علماء بهذه الفضيحة

I 175 die grosse Information des Vaters

I 185 [illegible]

for our Prophet

186 ولا تحركت اسنانه

189 und Saul begannt الدباغ

192, 8 سليمان الاعسر

94/24/4

V 1128 [illegible]
[illegible]

II 83 Die Juden [illegible] [illegible] mit der
eigenen Vater

TV 203

Die drei Häupter der Mu'tazila

a) ابو بكر احمد بن علي بن احور بن اخشيد

b) ابو هاشم الجبائي

c) عبد الله بن محمود البلخي الكعبي

TV 203 oben der Mu'tazila

احمد بن موسى بن احدبر

Correspondiert mit dem بن منذر

Dieser ist neben behandelt TV 61 unten

ورايت لابي بكر احمد بن علي بن يفجور
المعروف بابن الاخشيد وهو احد اركان المعتزلة
وكان ابوه من ابناء ملوك فرغانة من الاتراك
وولي ابوه الثغور وكان هذا ابو بكر ابنه يتفقه
للشافعي

Haga

I 81 خوزستان

V 70 Einige Namen die 5x9 الخميرة מזמר

38, 4 الكبرة 4 = 4, 12

6 passen العجائبي Schwarzheuschen

ابو العجائب 8, 7 D. Wurzel

II 74, 10 الصوامع والديارات والمطوس

Zu prüfender Geschichtung!

z. a. Dr. Kuczo.

Contra العلم الالهي V 70

الزراعة وما يتعلق بها

ابن ابي العز Wasit

V 117, 119 Gemüse wird حلاج

V 91, 5 אידוך אפלטון אידוך אלטון

V 12 Die Samaritaner planten nicht

V 128 Jan Wall التقريب في

فائدة البرقات

II 86 آثار

II 93 كتب البذى التي لها في

خرافات

Zu prüfen, ob Manuskript gu Mellan.

IV 7

دلالة البرق على نحول البحر ودلالة الرعد على
تولد الكمأة

12, 5 ت.

ابناء البشاكس والافرنج
Basken

25 ص. رسالة مشهورة منه
فان كنت في شك مقا ازلنا اليك

تقيد
Hom. 24. IV. 76 erhalten.
وقد ابتي الكذب في اظهار
الكفر في التقية
13, 1 Dez. nicht aus Heidelberg
فانا خدمه تقية

ص.
18, 5 ت.
السفطاء النكلوكنيين

4, 181 [illegible]

[illegible]

Frühere Werke aus dem Lit. u. Resumé

4, 172, unten:

الاتصال الى فهم معرفة الخيال

A M. T

910 016

IV 113 in seiner Untersuchung über die إضافة stellen die Frage unter dem Gesichtspunkt der aristotelischen Kategorien

= 125 alle Fortsetzungen nachgeholt

بعض من يصدر لنشر العلم من زماننا وهو المهلب بن ابي صفرة
التميمي صاحب عبد الله بن ابراهيم الاصيل

1 ib. eine Zeitgenosse mit entgegengesetzter Urteilsfähigkeit

مكي بن ابي طالب المقرى

148 صاحب الجمل الاحمر

158 Ab. Uwaysa al-Kharbūt unbekannt

IV 65, 9 u. اعمالهم شاملة
وميزانهم خفيف .

ib. 3 v. u. كذا ein kleines Gewicht

Grossellerf

IV 142 mm

ولقوا فيه الالاهي

Ibn Hazm

IV 216 Bâkillânî

الرسالة المعروفة بالحجة

كتابه المعروف بالانتصار في سنة 221
القرآن

قول الباقلاني في كتابه في مذاهب 222 سنة
القرامطة

وشاهدنا الاباضية عندنا بالاندلس 179

في كتابه في 194 Abu al-Nasr al-Sirâj
المقالات

195, 2 al-Gâhiz كتاب البرهان

92 ult. Hisâm b. al-Hakam
الميزان

93 Dro alleste Autorität
Dr. Sira

جائزان بكت في الناس من قوم افضل من
رسول الله ص حيث بعث بالصلاة ان

197 Ahmed b. Chatif
Abu Darr
Abd Der Gottes Da Dum
war [illegible]

199 Nab.
Masarra

80. Al-R
 egyenlő az
Aufsatzben

BERGER I. BANKHÁZA
BUDAPEST,
V., HARMINCZAD-UTCZA 2. SZÁM.

II 207 sei Pseudo contra ʿAttâf
b. Dînâr aus Kairawân

كتاب اليقين في النقض على الملحدين
المحتجين عن ابليس اللعين وسائر
الكافرين Ibn Dunâs gotts erfunden,
of Ibn Zuʾda nicht wahrscheinlich, cf. Mich. Kraft
[illegible]

Briefe ich wegli

J. Ricker'sche Universitäts-Buchhandlung in Giessen, Südanlage 5.

Drucksache.

Ibn Hazm:
Ǵamharat al-ansâb (MS. Rosen-Collection)

Herrn Professor Dr. Ign. Goldziher

Budapest

Bigamie

Ibn Hazm: Banû ʿUkâba b. Saʿb

Einer ~~und~~ der Stämme Ghatafân.

(ثعلبة بن عكابة)

دخل بنوه في بني انمار بن دب بن مرة بن ذهل بن شيبان بن ثعلبة
وامهم رقاش وهي البرشا بنت الحارث بن العتيك بن غنم بن ثعلبة
ونيم الله بن ثعلبة اوامه الجذما وهي اسما بنت حل بن علي بن
عبد مناة بن اد بن طابخة بن الياس بن مضر سميتا بذلك
لانهما كانتا ضرتين فقعدتا يصطليان فتشاجرتا ~~فـ~~ فنضحت
اسما على وجه رقاش فتبرش وجهها فسميت البرشاء، فضربتها
رقاش فقطعت يدها فسميت الجذماء

جمهرة الانساب Ibn Hazm

Das Kapitel über بنو الحنيفة بن لجيم

schließt der Verf.:

كتبته من خط الحاكم المستنصر بالله رحمه الله

Derselbe Text mit بني Ikrima على (الحاكم الله)

Kap. العتيك بن الازد

فمن ولد بشير بن ابي صفرة عبد الرحمن بن ابي
يزيد المصري شيخنا رحمه الله تعالى

Kapitel الاشعر

[ابو موسى الاشعري] ذكر نسبه محمد بن يحيى الذهلي
في صدر كتابه في تحلل حديث الزهري

Ittaqu. جمهرة الانساب Im Kapitel über Abdalazīz b. Marwān

So gründlich scheint die Ausrottung der Omaiyaden durch al-Saffāḥ doch nicht gewesen zu sein; Sohn von Abdalazīz, dem Sohne von Omar II wird hier wiederholt Genealogie (er war früher unter Marwān II Statthalter von Mekka und Medina)

عاش عبد العزيز بن عمر بن عبد العزيز الى صدر من خلافة ابى العباس وكان فى صحابة ابى جعفر المنصور خاصّا به ممّن يلبس السواد ويلازمه حيث كان

Von Yazīd, einem Bruder des Marwān II wird gesagt: وكان من الفضل النسّاك

Unter den Söhnen des Yazīd I فولد يزيد بن معاوية خالد وعبد الله ومعاوية الذى ولى الخلافة واخمل عنه وكان رجلا صالحا وابو سفيان وعبد الرحمان وكان من ازهد الناس وافضلهم

Kap.

ابو العيص بن امية بن عبد شمس

~~ولهم~~ ولبني ابي عثمان عقب بالبصرة كثير قد تزوج
المنصور فيهم في خلافته امرأة منهم فولدت له منها
علي والعباس بن المنصور وزوج ابنه جعفر بن علي
جعفر (؟) اختها والقضا ببغداد متردد في بني ابي عثمان
بن عبد الله بن خالد بن اسيد بن ابي العاص بن امية
من عهد المتوكل الى زماننا هذا وهم بني ابي الشوارب

Dr. Neumann Ede és neje *tisztelettel*
meghívják **Lajos** *fiuknak folyó hó 25-én*
tartandó

ברית מילה *ünnepélyére.*

Nagykanizsán, 1905. november havában.

15561 KRAUSZ ÉS FRIEDMAN, NAGYKANIZSA.

Hamisher Fach vor dem Islam erhalten.

Ibn Hazm, Gamhara 1.T. Banū Bekr b. Wā'il:

ومنهم عامر بن جشم بن حبيب بن كعب وعامر
جدّا جوذو المجاسد وهو اوّل من اعطى
الذكر حظّين والانثى حظّا

Abū Keys Samra. Usd V 278,3 اغتسل من
الجنابة 78

Hagar جمهرة Amr b. Ol

ومن ولد حنبل بن بجالة ابو حاتم عنبسة بن اسحاق
ابن شمر بن عبس بن عبسة بن سفيه بن المحير
ابن عامر بن العباب بن حنبل بن بجالة الذكور
من قواد بنى العباس من اهل مراة (؟) ولاه المنتصر
وهو حينئذ فى خلافة ابيه مصر فبقى عليها اربع
سنين واربعة اشهر وراجع الى العراق وكذلك
فى خلافة المتوكّل ولم يل مصر لبنى العباس مثله
كان من اعدل الناس وكان يتهم بمذهب الخوارج لشدة
عدله وبحربه (؟) للحق وهو اخر عربىّ ولى مصر
واخر امير صلّى بالناس وخطب رحمة الله عليه

Der letzte arabische Statthalter Aegypten

Banū Muḥkim b. Ḏuhl b. Šaybān

ومن بنى ربيعة بن محلم الضحاك بن قيس بن الحسيب
بن عبد الله بن ثعلبة بن زيد مناة بن ابى عمرو بن
عوف بن ربيعة بن محلم بن ذهل الخارجى الذى
بايعه مائة وعشرون الف مقاتل على مذهب الصفرية
وملك الكوفة وغيرها وبايعه بالخلافة وسلم عليه بها جماعة
من قريش منهم عبد الله بن امير المومنين عمر بن
عبد العزيز وسليمان بن امير المومنين هشام بن
عبد الملك وغيرهما وفى ذلك يقول شاعر الخوارج

الم تر ان الله اظهر دينه وصلّت قريش خلف بكر بن وائل

وقتله مروان بن محمد

Hârûn al-Rashîd's Schicksalsfreund

Ibn Hazm: Jamharat al-ansâb; Kopitsch: النمر بن قاسط

ومنهم منصور الشاعر بن الزبرقان بن شريك بن مطعم الكبش
الرخم بن مالك بن سعد بن عامر الضحيات صحب الرشيد وبلغ
عنده المبالغ العظيمة وكان اول امره خارجيا صفريا فدخل مدينة
الرقة فاستند الى سارية فاذا بها سارية داود الرقي الرافضي
فاتى داود وصلّى واستند الى السارية فصارت السارية بينهما وجعل
داود يتكلم في الامامة مع الصحابة فرجع منصور من حينه الى
مذهب الامامية من الرافضية وكان يظهر للرشيد الانحراف عن بني
علي الى ان انشد العتابي يوما شعرا له في مذهب الرافضة فجرد
الرشيد وكتب من وقته الى صاحب راس العين يامره بصلب منصور
بعد قطع لسانه فدخل البريد راس العين والناس منصرفون من
جنازة منصور

Hazm, Ǵamharat al-anāb fol. 14b

Ein Urenkel des Chalifen al-Ma'mūn ist

الفقيه المحدث الشافعي محمد بن يوسف بن يعقوب
ابن المأمون مات بمصر وله تواليف منظ فقه عبد
الله بن عباس مجردا على ابواب الفقه في عشرين
كتابا

15b

Die Tochter von Bâbak der Churrami war die Concubine
des Chalifen Mu'taṣim; ~~[illegible]~~ sie gebar ihm einen
Sohn Ibrāhīm

Im Unterhalt des Hagan b. Ali

محمد بن الحسن بن محمد بن ابراهيم بن زيد بن الحسن بن
علي بن ابي طالب قام بالمدينة وكان من افسق الناس يشرب
الخمر علانية في مسجد النبي نهارا وفسق فيه نفسه لبعض
اهل المدينة وقتل اهل المدينة بالسيف والجوع وكان قيامه ايام
المعتمد وقتل اهل المدينة ولم يُصَلّ بها طول مدته بها
جمعة ولا جماعة

Im Kapitel über die Genealogie von

جعفر بن ابي طالب

وامّ كلثوم

وولد عبد الله بن جعفر . . . . . وامّ كلثوم
امّها زينب بنت علي بن ابي طالب من فاطمة بنت
رسول الله تزوّجها الحجاج بن يوسف فامره عبد الملك
بطلاقها وكانت قبله عند ابن عمّها القاسم بن محمد بن
جعفر بن ابي طالب ولا عقب للقاسم
فولد معوية بن عبد الله بن جعفر عبد الله القاسم
بفارس وله شيعة ينتظرونه وكان غاية في الفسق مذكورا
بفساد الدين وكان احظ الناس به يحيى بن مطير وعمارة
ابن حمزة وكانا دهريين وكان له ابن اسمه معاوية
نظير ابيه في الشرّ

162 Harm. Ǵamhara.

über Fazāra c. Dubyān b. ..... Ǵaḥafān

Kapitel: ~~عوف بن سعد بن ذبيان بن غطفان~~

ومنهم كان سعيد بن ابان متدينا متورعًا
لم يغز كلب بن وبرة يوم بتات (2) قيت (2)
عصبته (m) لكن حتى شهد عنده انهم لا
يدينون بدين وانهم يطؤن الحيض فغزاهم
حينئذ

(im Krieg zwischen Fazāra u. Kalb)

Er wurde von Abdalmalik صبرًا getötet.

بنو قنب بن Kop. جمهرة الانساب Ibn Hazm

افصى Aufreibung aus ar. Thamus:

والنمر كان فيهم عدد وشرف ثم قتلتهم

القرامطة بعد الثلثمائة فافترقوا فى قبائل

العرب ولم تجتمع لهم حلة (ه) بعدها

وكانوا كثيرى الاذى